

ACTA DE LA SESSIÓ ORDINÀRIA CELEBRADA PEL PLE DE L'AJUNTAMENT EL 3 DE FEBRER DE DOS MIL ONZE

Al poble d'Alella, el dia 3 de febrer de dos mil onze, essent les 20 hores 5 minuts, a la Sala de Sessions de la Casa de la Vila i sota la Presidència de l'Il·lm. Sr. alcalde, Andreu Francisco i Roger, es reuneix el Ple de l'Ajuntament en sessió pública ordinària, amb l'assistència dels regidors que tot seguit s'indiquen:

Sra. Laura Aloy i López
Sr. Àlex Asensio i Ferrer
Sr. Francisco Javier Berzosa Hergueta
Sr. Sergio Freixes i Castrello
Sra. Marta Giralt i Rué
Sra. Mercè Marzo Gómez
Sra. Maria Isabel Nonell i Torras
Sr. Jaume Ponsa i Peña
Sr. Francesc Reverter i Recio
Sr. Josep Maria Serés i Ibarz
Sra. Cristina Xatart Alzina
Sra. Carmen Tort-Martorell i Llabrés

Assistits per mi, el sotasignat secretari general de la Corporació, Sr. Félix-José Valdés Conde.

Assisteix a la sessió la Interventora de Fons, Sra. Cristina Calle Sanz.

A continuació s'entra a conèixer dels assumptes inclosos a l'ordre del dia, recaient sobre aquests punts els acords que a continuació s'indiquen:

1.- APROVACIÓ DE L'ESBORRANY DE L'ACTA DE LA SESSIÓ ORDINÀRIA CELEBRADA EL DIA 30 DE DESEMBRE DE 2010.- La regidora Sra. Marzo demana la paraula per tal de manifestar que a la pàgina 37, a la línia 14, on es fa referència a la pregunta que ella havia fet en el torn de precís i preguntes sobre el posicionament de l'equip de govern en relació a les peticions que havia fet la plataforma Alella Mar, allà on diu "No ho han fet amb ells" ha de dir "Ho han fet amb ells".

A continuació la Presidència sotmet a votació l'aprovació de l'acta de la sessió ordinària de 30 de desembre de 2010, la qual s'aprova per unanimitat.

2.- PROPOSTA DE L'ALCALDIA SOBRE APROVACIÓ DE LA RECTIFICACIÓ DE L'INVENTARI DE BÉNS I DRETS MUNICIPALS A 31 DE DESEMBRE DE 2009.- El Sr. alcalde ret compte de la proposta de l'Alcaldia, la qual literalment diu:

"Vist el que disposa l'article 222 del Text refós de la llei municipal i de règim local de Catalunya, i els articles 103 i 105 del Reglament del patrimoni dels ens locals de Catalunya, d'acord amb el dictamen favorable de la Comissió Informativa de data 20/01/2011, aquesta Alcaldia proposa al Ple municipal l'adopció del següent acord:

Aprovar la rectificació de l'Inventari de Béns i Drets d'aquest Ajuntament referida al 31 de desembre de 2009, el qual import total queda fixat en la quantitat de 80.169.909,22 euros."

El Sr. alcalde manifesta que aquesta aprovació és un exercici habitual, anual, pel qual tot el que són els béns i drets municipals s'actualitzen d'any en any. Pel que fa a aquesta actualització a 31 de desembre de 2009, val a dir que hi ha unes altes de 553.290,62€;

baixes d'aquests béns i drets per 24.921,09€. I això fa, per tant, un increment del patrimoni de l'inventari de drets i béns municipals de 528.369,53€ que sumats en els previs que hi havia a 31 de desembre de 2008 de 79.641.539€ fa que a 31 de desembre de 2009 aquest patrimoni o aquest inventari ascendeixi a 80.169.909,22€.

A continuació, la Presidència sotmet a votació la proposta, la qual s'aprova per unanimitat.

3.- PROPOSTA DE L'ALCALDIA SOBRE RESOLUCIÓ D'AL·LEGACIONS DEL GRUP MUNICIPAL DE CIU AL PRESSUPOST GENERAL PER A 2011 I APROVACIÓ DEFINITIVA DEL MATEIX.- El

Sr. alcalde ret compte de la proposta de l'Alcaldia, la qual literalment diu:

"Examinades les al·legacions al Pressupost General de l'Ajuntament per a l'exercici 2011, presentades mitjançant escrit R.E. 282/11, de 26 de gener, per la Sra. Cristina Xatart Alzina, portaveu del grup municipal de Convergència i Unió, actuant en nom i representació de l'esmentat grup.

Vist l'informe d'Intervenció emès al respecte.

Atès l'article 170 del Text Refós de la Llei d'Hisendes Locals on s'exposen els motius per poder interposar al·legacions al pressupost.

Aquesta Alcaldia proposa al Ple municipal l'adopció del següent acord:

PRIMER.- Desestimar les al·legacions al Pressupost General de l'Ajuntament per a l'exercici 2011, presentades mitjançant escrit R.E. 282/11, de 26 de gener, pel grup municipal de Convergència i Unió, pels següents motius:

L'al·legació número u queda desestimada mitjançant informe d'intervenció 3/2011.

Les altres quatre al·legacions no estarien contemplades dins de les causes fixades per l'article 170.2 del TRLHL, i tindrien un component discrecional.

SEGON.- Aprovar definitivament el Pressupost General de l'Ajuntament per a l'exercici 2011, equilibrat en 10.835.818,00€, la plantilla de personal de l'Ajuntament per a l'esmentat exercici i la relació de llocs de treball, adjuntes al mateix pressupost."

El Sr. President manifesta que el grup de Convergència i Unió va presentar un document amb cinc al·legacions, una més de caràcter tècnic o de manca documental que s'esmentava per tal de resoldre, i quatre altres al·legacions més de caire discrecional. Basant-se amb l'informe d'Intervenció es desestimaria la primera de les al·legacions i formalment, en aquest moment, desestimarien el que serien les altres quatre al·legacions, però voldria explicar-se pel que fa als motius i algunes propostes que posaran aquí damunt la taula per tal d'atendre ni que sigui parcialment aquestes al·legacions presentades per Convergència. D'aquestes al·legacions més de caràcter discrecional, es parlava en la seva primera que tot i haver arribat a un acord el passat mes de març per tal d'intentar informar amb més temps o poder facilitar la documentació als diferents regidors dels grups municipals amb més temps, com a mínim amb uns quinze dies d'antelació, que quan van portar aquesta informació o quan van facilitar la informació quedaven menys d'aquests quinze dies. Creu que quedaven uns dotze o tretze dies. I, per tant, ell aprofitaria aquí, perquè sí que és cert que es va agafar aquest compromís en el seu moment, i, per tant, s'excusaria davant de tots els grups per no haver acomplert aquesta qüestió. També, amb les presses d'intentar tancar el document abans del mes de desembre i intentar portar-lo el més afinat possible, doncs al final va acabar produint que acabessin facilitant les primeres dades, potser tretze dies abans o

dotze, i després que sobre la marxa anessin incorporant-hi millores fins a quatre dies abans. Per tant, aquí vol excusar-se i esperar que per al proper pressupost, doncs, qui en tingui la responsabilitat, aconseguixi o pugui facilitar aquesta informació amb aquest temps suficient com perquè es pugui estudiar la informació, la documentació, de la millor manera. Pel que fa a l'al·legació número tres del conjunt, que seria aquesta segona més de caràcter discrecional, proposaven que es fessin millores en la dotació de la regidoria de Serveis Socials i, fins i tot, que hi poguessin haver algunes redestinacions de partides dintre de la mateixa regidoria. Aquí és on ell proposaria i agafaria el compromís que, i com els regidors dels diferents grups municipals saben del seu delit per fer modificacions puntuals de crèdit amb la idea de fer-ne, com a mínim aquesta abans de final de mandat, doncs proposarien de fer una incorporació a la regidoria de Serveis Socials amb uns 24.000€ que retraurien de partides d'altres regidories per tal d'arribar a un compromís o intermedi amb el qual Convergència també havia manifestat o havia explicitat fora del mateix document d'al·legacions. I, per tant, algunes propostes com el suport al servei de voluntariat, que és una partida en l'actualitat inexistent i que se'ls proposava que tingués una dotació de 1.500€, doncs els hi posarien. I incrementarien la proposta de programes i activitats, fent-la passar de 17.000 a 20.000€ tal com els havien proposat a banda. I, després, tot el que serien partides d'ajuts tan socials, escolars, com per a la llar d'infants, pensant en les famílies, també tal i com apuntava el grup de Convergència i Unió, doncs tindria una dotació d'uns 19.500€ que acabarien completant aquesta proposta d'increment de la regidoria, i que tan bon punt la puguin fer, l'aplicarien en aquest mandat. I, per tant, escoltarien parcialment aquesta petició de Convergència. Les altres dues al·legacions parlen de la reducció del pressupost de la partida de cooperació internacional, i, com ells bé ja saben perquè és un debat que ve fins i tot de l'anterior pressupost i de més enllà, aquest govern considera que l'Ajuntament ha de fer l'esforç, malgrat la situació econòmica actual, del 0,7% i que, per tant, es mantindrien que aquesta regidoria, aquestes partides, tinguessin aquest import. I, per últim, es demanava la fusió de les regidories d'Urbanisme i Medi Ambient i de Manteniment i Obres Públiques, i, arribats a aquest moment, ell el que entén i que, evidentment així proposa, que pels quatre mesos que queden de l'actual govern doncs mantindrien l'estructura. I,

en qualsevol cas, sí que és una qüestió a reflexionar i a decidir per part del proper govern que es constitueixi en aquest Ajuntament, d'entendre que aquestes dues regidories s'han de fusionar, poden continuar separades o fins i tot es pugin acabar de subdividir. En qualsevol cas, entenen les seves reflexions, però ells creuen que, en aquests moments, per aquests tres o quatre mesos que queden, desoïrien aquesta petició.

La regidora Sra. Xatart demana la paraula per tal de manifestar que, en primer lloc, dir al Sr. alcalde que li agraeixen que tingui en compte les al·legacions que van presentar, però que, evidentment, en aquests moments, i tal i com acaba de notificar, no poden valorar el que ell planteja perquè els ho acaba de dir, i, per tant, ells s'abstindrien i s'asseurien i valorarien les propostes que els acaba de fer.

La regidora Sra. Marzo demana la paraula per tal de manifestar que ella també volia agrair-li, al Sr. Alcalde, perquè valora molt positivament que faci aquesta marxa enrera. Ella creu que en aquests quasi quatre anys és la segona, amb sort, després de la reubicació de la pista d'skate i no en recorda cap altra. Per tant, celebra molt la iniciativa de Convergència d'haver fet aquestes al·legacions i celebra també aquesta marxa enrera. Comentar que està també d'acord que cooperació internacional es mantingui com està; que celebra que Serveis Socials hagi tingut un increment que és necessari i, a més, s'ho mereix. I de fusionar, n'han de fusionar dues i més perquè en tenen vint-i-dues. Per tant, amb això ella està d'acord a deixar-ho per a més endavant. Finalment, celebrar també que Convergència estigui amb ells en els temes de transparència i informació, perquè ha estat una mica el seu cavall de batalla també. I entén que el compromís és que tots els grups tinguin, quinze dies abans de la Informativa, informació complerta i acabada dels pressupostos. Entén que és això, no?

El Sr. alcalde manifesta que entén que en aquests moments el pressupost de 2011 ja està fet, i, per tant, ja és passat, i que, en qualsevol cas, sí que serà responsabilitat dels propers responsables d'Hisenda o d'Alcaldia intentar acomplir aquest termini o aquest més temps perquè els diferents grups municipals puguin valorar i estudiar aquests

pressupostos, tot i que, segurament, serà difícil. Però ell entén que potser ja no serà responsabilitat seva. En qualsevol cas, creu que estaria bé que es pogués intentar facilitar la informació amb el major temps possible.

El regidor Sr. Berzosa demana la paraula per tal de manifestar que resulta que el Sr. Alcalde, tal i com va venir fa quasi quatre anys, se'n va. Va venir excusant-se i se'n va excusant-se, com sempre. Va venir adquirint el compromís de comptar amb tots els grups municipals d'aquest Ajuntament a l'hora d'elaborar o recollir suggeriments per a l'elaboració del pressupost de cada exercici i se'n va amb el mateix compromís perquè per una oïda li entra i per l'altra li surt automàticament disparat. Per no remuntar-se més enllà en el temps, resulta que el 30 d'octubre de 2008, a un prec seu, d'aquest portaveu del grup municipal del Partit Popular, conseqüència del Ple de setembre de 2008, en el qual el Sr. alcalde es va comprometre amb tots els grups municipals d'aquest Consistori a consensuar l'elaboració del pressupost de l'exercici 2009, en aquell mateix Ple d'octubre, el Sr. alcalde va dir exactament el mateix que els ha dit avui, que és el que els va dir en el 2010 i el que va dir prèviament en el 2007. El Sr. alcalde es va excusar per aquesta falta d'informació a la resta de grups municipals i va agafar el compromís, com ha fet avui també, de cara a següents exercicis comptar amb la col·laboració, aportacions o suggeriments de la resta de grups municipals. Probablement aquest compromís que avui diu agafar una vegada més, com va fer en els tres exercicis anteriors, gràcies a Déu i en benefici dels alellencs no ho hagi d'exercitar ell, perquè si el sentit comú impera, probablement, a partir del dia 23 de maig, ell deixi de tenir les regnes d'aquest Ajuntament.

A continuació la Presidència sotmet a votació la proposta. Hi voten a favor el Sr. alcalde, els tinents d'alcalde Sra. Aloy i Srs. Asensio i Serés, i els regidors, Sres. Giralt i Nonell, i el Sr. Ponsa; s'abstenen de votar-la els regidors Sres. Tort-Martorell i Xatart, i Srs. Freixes i Reverter; i hi voten en contra els regidors Sra. Marzo i Sr. Berzosa. En conseqüència s'aprova la proposta.

4.- PROPOSTA DE LA REGIDORIA DE SOSTENIBILITAT SOBRE APROVACIÓ INICIAL DE LA REVISIÓ DEL PLA D'ORDENACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL (POUM).- El tinent d'alcalde Sr. Asensio ret compte de la proposta de la regidoria de Sostenibilitat, la qual literalment diu:

"Atès que el vigent Pla General d'Ordenació Urbana d'Alella va ser aprovat definitivament el 18 de febrer de 1987 per la Comissió d'Urbanisme de Barcelona, i que el 15 de juny de 2005 la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona en va aprovar definitivament el Text refós de la normativa per donar compliment a la disposició transitòria quarta de la Llei 10/2004, de 24 de desembre, de modificació de la Llei 2/2002, del 14 de març, d'urbanisme, per al foment de l'habitatge assequible, de la sostenibilitat territorial i de l'autonomia local.

Atès que, pel que fa a aspectes legislatius, s'han produït canvis normatius que afecten el planejament i incideixen en la conveniència i oportunitat de la revisió, com la Llei estatal 8/2007 del Sòl, de 28 de maig, que estableix els criteris de valoració del sòl, entre altres, així com a l'àmbit de la legislació catalana el Decret Llei 1/2007 de 16 d'octubre, de mesures urgents en matèria urbanística, i que han culminat amb el text únic i harmonitzat del Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la llei d'urbanisme. Molt especialment cal fer esment als article 3 i 9 de l'esmentat Text refós, que plantegen el concepte de desenvolupament urbanístic sostenible com a marc legal al qual caldrà referenciar en endavant el planejament.

Atès que el Pla territorial metropolità de Barcelona, en el document aprovat definitivament l'abril de 2010, estableixen les determinacions així com les necessitats de coordinar el traçat de l'anomenada ronda del Baix Maresme, en fase

d'estudi informatiu, i la seva vinculació amb la traça de la futura variant de la carretera BP-5002 al seu pas per Alella.

Atès que els sòls urbanitzables de la vall de Rials, que tenien expectatives de transformació i desenvolupament en aplicació del PGO de 1987, han quedat clarament fora de qualsevol possibilitat d'urbanització, d'acord amb les determinacions del Pla territorial en aquest àmbit (estratègia de "reducció/extinció").

Atès que també existeix la necessitat de recopilar un conjunt de modificacions i de figures de planejament que han estat aprovades des de 1987, relacionades a l'apartat 2 de la memòria descriptiva del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM) d'Alella.

Atès l'interès de satisfer les necessitats de noves llars i la demanda exclosa endògena en matèria d'habitatge, d'acord amb les memòries socials del Pla Local d'Habitatge i del POUM, així com d'acomplir l'objectiu de solidaritat urbana fixat per la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge.

Atès que el Ple de l'Ajuntament, en sessió ordinària de data 26 de novembre de 2009, va aprovar el document d'Avanç del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM) d'Alella, el qual acord es va publicar al BOPB núm. 287 de l'01/12/2009 i al DOGC núm. 5518 del 02/12/2009, així com als diaris El Punt i La Vanguardia el 3 de desembre de 2009.

Atès que l'aprovació inicial del POUM dona satisfacció als requeriments i suggeriments formulats pels informes emesos per l'aprovació de l'Avanç dels organismes següents:

- Secretaria per a la Planificació Territorial del Departament de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya, amb l'informe urbanístic i territorial elaborat pel Departament, amb registre d'entrada núm. 1394 d'1 d'abril de 2010.
- Oficina Territorial d'Avaluació Ambiental dels Serveis Territorials a Barcelona del Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya, amb registre d'entrada núm. 1373/2010 de 31 de març de 2010.
- Direcció General de Promoció de l'Habitatge del Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya, amb registre d'entrada núm. 1373/2010 de 31 de març de 2010.

Per tot l'exposat i vist el dictamen favorable emès per la Comissió Informativa, adoptat en sessió del 27/01/2011, aquesta regidoria de Sostenibilitat proposa al Ple municipal l'adopció dels següents acords:

PRIMER.- Aprovar inicialment el Pla d'Ordenació Urbanística municipal (POUM) d'Alella, redactat per l'Oficina municipal del POUM i suspendre l'atorgament de llicències d'edificació i instal·lació d'activitats o usos, pel termini d'un any, en els àmbits grafiats en els plànols P8.1 i P8.2 i en la zona 13 ciutat jardí tots els usos dels articles 56 i 105, excepte els usos d'habitatge i serveis privats, això en compliment del disposat per l'article 73.2 del Text Refós de la Llei d'Urbanisme.

SEGON.- Sotmetre'l a informació pública pel termini d'un mes en compliment del que disposa l'article 85.4 del Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, mitjançant la publicació d'anuncis en el Diari Oficial de la Generalitat, en el Butlletí Oficial de la Província de Barcelona, en dos diaris de màxima difusió provincial, en el web municipal, i en el tauler d'edictes de l'Ajuntament.

TERCER.- Conjuntament amb el POUM, sotmetre a informació pública l'informe de sostenibilitat ambiental, pel termini de 45 dies hàbils, de conformitat amb el que preveu l'article 85.6 de l'esmentat Text refós.

QUART.- Simultàniament al tràmit d'informació pública, sol·licitar informe als organismes afectats per raó de les seves competències sectorials, i concedir audiència als ajuntaments confrontants del Masnou, Teià, Vallromanes, Montgat, Tiana i Santa Maria Martorelles, en compliment del que disposen els apartats 5 i 7 de l'article 85 de l'esmentat Text refós i a la resta d'administracions i organismes que són preceptius per la legislació d'urbanisme Text refós de la Llei d'urbanisme DL 1/2010 de 3 d'agost."

El Sr. alcalde manifesta que, abans de donar la paraula al tinent d'alcalde i responsable de l'Àrea de Sostenibilitat, i, per tant, també d'Urbanisme, voldria transmetre'ls la importància d'aquest moment. Es troben, segurament, davant de la votació més important d'aquest mandat, i possiblement dels darrers mandats. Una proposta en aquests moments sí d'aprovació inicial, però una proposta que pretén fixar el model de poble que volen per als propers quinze o vint anys. Com volen que evolucioni el poble, quins són els objectius que com a municipi es fixen per poder resoldre. Per tant, posar solucions locals a problemes locals amb tot un seguit d'objectius de preservació del territori, de planificació i consecució d'equipaments patrimonials o edificis patrimonials i sòls per a futurs equipaments, consecució d'habitatge de protecció oficial en les seves diferents formes, la creació d'una àrea de desenvolupament econòmic que ha de permetre complementar l'oferta vital en el poble. I, el que puguin dir i com puguin enfilar el futur del poble, és un exercici de responsabilitat que creuen que cal entomar i que cal parlar i posicionar-se pel model de poble, pel poble que volen per als propers anys. Sí que voldria aprofitar per agrair a dues persones que han estat fent una feina molt important durant, ell diria, gairebé aquests darrers dos anys. Les feines de revisió del POUM es van començar allà l'any 2004, i, per tant, és un llarg període de reflexió sobre quin poble

volen, com deia, i sobre quines són les diferents possibilitats o les millors possibilitats d'evolució del poble, estudiant cada espai, estudiant on podia ser millor que s'hi produís cada una de les coses, i aquestes dues persones que han estat estirant del carro fins a última hora doncs són en (...), que és l'arquitecte responsable de l'Oficina tècnica del pla, el qual considera que ha fet una gran feina tècnica i una capacitat de proposició i d'anàlisi dels diferents espais, creu que admirable. I, per una altra banda, el primer tinent d'alcalde, el Sr. Àlex Asensio, que amb el seu lideratge polític ha fet possible que presentin avui en aquesta Sala de Plens una proposta molt elaborada, molt estudiada, on es planteja un desenvolupament molt contingut del municipi, un desenvolupament que permetrà que aquest municipi es pugui continuar anomenant poble d'aquí vint anys. I volia aprofitar aquesta ocasió per donar-li les gràcies. També voldria donar les gràcies als diferents grups municipals per tota la feina que han fet durant aquests quasi dos anys, en especial durant aquest any, amb una voluntat, en la seva majoria dels casos, i fins i tot en tots els casos d'intentar definir i d'ajudar i de complementar i d'avaluar quin ha de ser aquest model de poble que en aquests moments proposaran. Acabi sent quina acabi sent la decisió que prenguin tots els diferents grups, acabin votant-hi a favor, en contra o abstenint-se, creu que també li toca agrair-los la voluntat de col·laboració i de proposició al llarg de tot aquest temps. I, per tant, ell sense gaires més preàmbuls i esperant no haver-se deixat res, que després acabaria de completar, donaria la paraula al primer tinent d'alcalde.

El Sr. secretari demana al paraula per tal de manifestar que l'aprovació d'aquesta proposta requereix el vot favorable de la majoria absoluta legal dels membres de la Corporació tal i com consta a l'informe de Secretaria de l'expedient.

El tinent d'alcalde Sr. Asensio demana la paraula per tal de manifestar que, certament, com diu el Sr. alcalde, l'acte o el tràmit administratiu que avui amb tota probabilitat el Ple d'aquest Ajuntament prendrà, no és la culminació en absolut de cap procés. Sí que és cert que és un procés dilatat en el temps, llarg, molt més dilatat del que segurament a tots els qui hi han participat els hauria agradat fruit de moltíssimes qüestions, entre les

quals un litigi històric a l'entorn d'una zona industrial a la zona baixa de la Vall de Rials, nombrosos, nombrosíssims canvis legislatius en matèria urbanística a Catalunya, amb diverses lleis, decrets, fins a l'aprovació d'un marc normatiu via Text refós el 3 d'agost del 2010. Per tant, fins i tot en aquesta fase intermèdia del que va ser l'aprovació d'un document d'avanç de planejament i el que podria ser en la tarda vespre d'avui l'aprovació inicial del planejament, una Llei d'habitatge en l'àmbit català de l'any 2007, un Pla director urbanístic del sistema costaner l'any 2005, una Llei de paisatge l'any 2005, i no sap si es deixa res, potser la més important és la llei de valoracions del sòl a nivell estatal de l'any 2007. I, per acabar-ho d'arrodonir, l'aprovació definitiva el passat mes d'abril de 2010 del Pla territorial metropolità a la regió metropolitana de Barcelona que, com veuran o intentarà, d'alguna manera, explicar al llarg de la seva intervenció, és un document que marca molt el que seria el desenvolupament urbanístic i el model de municipi al qual haurien de tendir pensant en els propers vint anys entre el tràmit que hi hauria fins a l'aprovació definitiva del document i la seva vigència. Val a dir que el planejament urbanístic, tal i com el tenen proposat i plantejat, abasta una vigència, un horitzó temporal de quinze anys, distribuït o dividit en una agenda de tres quinquennis, és a dir, tres blocs de cinc anys, si bé, de vegades, l'exposició que farà ell avui i la que es pugui fer en la presentació pública que hi ha convocada per als dies 9 i 10 de febrer, i amb els mateixos documents que es penjaran de la pàgina web, si de vegades es parla de quinze, de disset o de vint anys, és perquè compten aquests marges de probabilitat d'aprovacions definitives. És a dir, tot just avui farien una aprovació inicial, s'obriria, acte seguit, un període d'al·legacions que l'Ajuntament haurà de respondre de manera individualitzada, a posterioritat l'Ajuntament hauria de prendre un acord d'aprovació provisional, i tot això prèvia recepció dels pertinents informes de les administracions competents. I, per tant, tenen aquí uns temps intermedis fins a una aprovació definitiva o una hipotètica aprovació definitiva. Temps que no es poden apamar i no pas poden garantir si poden ser d'un any, dos anys o tres anys. Per tant, fetes aquestes apreciacions, diria que això arrenca d'alguna manera, o es remeten al planejament vigent que està operatiu avui, que és un planejament que va ser aprovat definitivament l'any 87, i que també va ser fruit d'un treball de consens a nivell municipal a la dècada dels anys

vuitanta. També va tenir un recorregut llarg en la seva formulació, i, per tant, que si bé és un planejament que va ser aprovat i que entrà en vigor l'any 87, les seves anàlisis i les seves diagnosi sobre el municipi eren encara més reculades en el temps. Per tant, en moltes de les qüestions feia referència a les poques que va analitzar, perquè era un planejament que bàsicament se centrava en qüestions edificatòries i urbanístiques. El que va sondejar i el que va copsar és un moment històric d'aquest municipi que oscil·lava entre l'any 83, 84, 85, amb molta sort. Per tant, és evident que per molt, també per l'anàlisi que va fer d'aquest planejament i per aquesta perspectiva únicament unidimensional d'edificació i urbanisme, per dir-ho d'alguna manera, purs i durs, ja estaria ratllant o absolutament sobrepassat i obsolet. També per la seva vigència. L'apartat 2.1 del planejament vigent de l'any 87 estableixia que la vigència d'aquell pla era de dotze anys, transcorreguts els quals, obligatòriament, l'Ajuntament havia de procedir a la seva revisió. Sabem que, com a mínim, des que el govern municipal és encapçalat per Esquerra - La Garnatxa, i això dataria de l'any 2003, ja va ser un dels objectius. El fet d'entomar la revisió del planejament va ser l'objectiu fonamental a la seva compareixença o concurrència en les eleccions. Per tant, des del 99 aquesta feina hauria estat bé que s'hagués encetat, ho estan intentant des de l'any 2003, i s'ha referit a diverses dificultats amb què s'han pogut trobat pel camí. Finalment, sembla que aquest Ajuntament, amb la representació que actualment té molt plural de formacions i grups municipals, doncs li pot donar sortida. I, bàsicament, per explicar una miqueta en què consistiria l'acord que avui prendria el Ple. Bàsicament seria aprovació inicial d'aquest document, amb la qual cosa, com deia, donarien pas a un període d'al·legacions de trenta dies pel que fa al planejament, de quaranta-cinc dies pel que fa a l'informe de sostenibilitat ambiental, tal i com estableix o prescriu la llei. Aquest acte administratiu s'insereix en un procés que deia abans que ve d'un document del novembre del 2009 d'avanç del planejament, que portava associat una suspensió de llicències, és a dir, d'autoritzacions d'obres, per dir-ho d'alguna manera, en determinats àmbits que es consideraven sensibles o susceptibles de patir transformacions i modificacions en el marc d'aquesta revisió del planejament urbanístic. Un dels acords inherents al que avui es prendria aquí seria la pròrroga o, en qualsevol cas, l'establiment d'una nova suspensió de

llicències en els àmbits que el planejament determina que serien susceptibles de patir aquestes transformacions i que tots ells estan grafiats en un plànol dels molts que formen la col·lecció de documentació que porta annexa. I entre altres coses, això és un tema absolutament protocolari, però també reglat, donar audiència als municipis de l'entorn, limítrofs, perquè es manifestin també sobre el que creguin que han de fer. El Masnou, Tiana, Montgat, Santa Maria de Martorelles, Vallromanes i Teià, estan cridats també a consulta perquè revisin el document. Deia abans que no és la culminació de res, és un esglaió més. Creu que han de dir que, afortunadament, l'urbanisme no defineix l'esdevenidor en el futur d'un poble, però sí que el pot condicionar. I això enllaçaria amb les paraules que pronunciava abans el Sr. Alcalde, i saben que el pot condicionar, perquè ho han vist al llarg d'aquests anys. I els que han viscut en aquest poble han vist els canvis que ha patit o que ha tingut, i, per tant, pensa que tots són conscients i d'aquí una miqueta la importància d'aquest instrument i d'aquesta eina de planificació de llarg recorregut. L'important que és fer la feina amb un alt grau de consens polític i social, i de fer una proposta de planejament que entenen que és la que els presenten que es basa en dues premisses. D'una banda, la lectura i la interpretació del territori, probablement més des de l'àmbit del sòl rural més que no pas del sòl urbà. És a dir, entenent que l'entorn en el qual aquest municipi està ubicat té un valor certament paisatgístic, productiu, productiu de base agrícola, però que també té una funcionalitat ecològica i que ha de funcionar com a sistema. I, per tant, que no pot quedar a discreció d'un govern o d'un altre la transformació de determinats indrets o espais periurbans que hi ha en el municipi. Per tant, això s'explicarà amb més detall en les sessions públiques que es faran la setmana vinent. Evidentment, tot el seguit de memòries i de documents que integren la documentació del planejament miren d'explicar i de detallar quins són els criteris que han imperat a l'hora d'identificar quins són aquests espais sensibles i per què a l'hora d'haver de decidir o d'haver d'escollir una determinada opció de transformació doncs es fa sobre un sòl i no sobre un altre. Per tant, hi ha una anàlisi de la topografia, de pendents, de la seva funció biològica i connectora i també de resolució de conflictes associats a determinats àmbits. És a dir, hi ha àmbits o hi ha sistemes urbans o nuclis del teixit urbà que tenen problemes històrics relacionats amb la mobilitat, bàsicament

serien els més evidents, però també d'altre tipus, i via la transformació d'un sector o d'un sòl adjacent, a banda dels objectius que tot seguit expressaran, es pot donar solució a aquestes problemàtiques que actualment s'arrossegueu. Aquesta era una de les premisses des de les quals entenen que es formula el planejament, és a dir, la importància del sòl no urbanitzable. I això, d'alguna manera, es veu reflectit quantitativament i qualitativament en les dades que van associades en aquest planejament. Quantitativament perquè el municipi continua tenint dues terceres parts de la superfície del seu terme municipal com a sòl no urbanitzable, i qualitativament perquè aquest sòl no urbanitzable ha passat d'uns nivells relativament baixos de protecció de preservació, que bàsicament estarien circumscrits en l'àmbit de l'espai d'interès natural del Parc de la Serralada Litoral, i, per tant, a una cota a partir dels 250 metres, i molt vinculat a un espai que ressegueix els espais lliures o intersticials que hi ha entre les diverses urbanitzacions de muntanya, a ser un espai valoritzat en la seva totalitat. És a dir, aquestes dues terceres parts de sòl no urbanitzable que resten en el municipi passen a tenir un grau de protecció des del mateix planejament. Es reconeix en el sòl agrícola la seva protecció especial i per defecte tot allò que no és sòl agrícola d'especial protecció és un sòl forestal. S'eliminen, o cauen del nomenclàtor o de la llegenda del planejament, tot un seguit de claus urbanístiques que anaven associades fins ara al planejament, que bàsicament eren forestal, forestal de recuperació, agrícola, rodalia, rural, tot això desapareix. Desapareixen aquestes cinc claus i se'n formen dues de noves, que és el forestal, amb voluntat de permanència i de durabilitat, per dir-ho d'alguna manera, i l'agrícola de protecció especial, que també té aquesta voluntat de permanència en el temps. I l'altra premissa a la qual feia referència, i és amb la qual entenen que seria el resultat de la combinatòria d'aquestes dues premisses les que farien que el planejament que es proposa és un planejament compacte, sostenible, seria el que ha estat l'anàlisi de les demandes, les mancances, les necessitats, però també de les potencialitats que té el municipi per ell mateix. És a dir, no hi ha absolutament cap proposta en el planejament urbanístic que proposen aprovar inicialment que no hagi esta ideada o concebuda des de l'anàlisi territorial del municipi i pensada per servir a aquest municipi. Així, quan es formula una proposta d'habitatge, es formula pensant en una demanda endògena, en una

demanda local que tenen, i que no està atesa perquè hi ha un desajust entre el que seria l'oferta d'habitatge que el municipi té, bàsicament, i això si de cas després si volen que s'hi estenguin o no, un habitatge de tipologia unifamiliar aïllada que ve a significar aproximadament el 85% del parc d'habitatges del municipi amb una superfície de mitjana superior als 200 metres quadrats de sostre i amb un percentatge de lloguer sobre el total del parc d'habitatges, és a dir, comptant l'oferta de plurifamiliar i d'unifamiliar, de només el 10% d'habitatge. Per tant, és evident que tenen tots uns sectors socials i unes franges d'edat, bàsicament unes franges d'edat que podrien considerar joves, entre els 20 però sobretot a partir dels 25 i fins els 35 anys, que es consideren demanda exclosa. És a dir, que per molt que vulguin no poden accedir o no poden aspirar a continuar arrelats al municipi perquè el municipi no ofereix determinades tipologies d'habitatge. I, doncs, aquest seria un dels exemples de com el planejament formula o proposa solucions. No s'està plantejant en cap cas la construcció de més habitatge unifamiliar aïllat, perquè els surt per les orelles i no els resol els problemes endèmics de la població. I, com això, en altres matèries com pugui ser el tema dels equipaments. El Sr. Alcalde abans ja s'hi ha referit a la importància que el POUM, el planejament urbanístic confereix a l'obtenció, a la cessió per part del propietari actual del sòl de determinats béns patrimonials, com podria ser un exemple molt clar, li sembla que seria pràcticament paradigmàtic el de l'edifici de la Gaietana situat al barri del mateix nom a l'entorn del barri d'Alella de Mar. Actualment, una part important de la població del municipi resideix en els nuclis que estan situats d'autopista en avall, i la veritat és que la municipalitat, per dir-ho d'alguna manera, no té presència, no hi té ni un sol equipament de cap mena, més enllà d'alguna zona verda. Però més enllà del recentment inaugurat centre escolar de la Serreta, el municipi no hi dona servei des de cap punt de vista a través d'un equipament cívic o administratiu en aquell barri. Entenen, doncs, que és feina del planejament urbanístic dotar aquestes col·lectivitats d'espais de referència en el seu entorn més immediat, que ajudin d'alguna manera també a fixar la gent en aquests barris, a cohesionar-los socialment i a fer-los, d'alguna manera, més actius també. Si els sembla, i està donant un rotllo important, però pensa que el tema s'ho val. El novembre del 2009, l'Ajuntament va aprovar un document d'avanç de pla. Un document que teòricament havia d'explicitar els

objectius i els criteris amb què es formula o amb què es planteja la revisió del planejament, i, certament, alguns ja ho deien, quan van rebre els informes pertinents de les administracions, bàsicament de la Secretaria per a la planificació territorial de Medi Ambient i de la Direcció General de Promoció de l'Habitatge, gairebé tots, en concret la Secretaria per a la planificació territorial que engloba el que seria l'oficina del Pla territorial i la Direcció General d'Urbanisme, els van dir que el grau de detall amb què sortia aquest document d'avanç de pla era pràcticament el propi d'un document d'avanç de pla. Per tant, sí que pensen des de l'Oficina tècnica del pla i pensa que pràcticament no sap si parla per boca de tots els grups municipals, que la feina que es va fer de compilació i d'informació que es va donar i que es va acompanyar en el marc de l'avanç de pla, doncs veritablement era tota una declaració de principis, i que pocs canvis a nivell qualitatiu s'han produït entre un document i un altre. En qualsevol cas, trobaran penjat, tan aviat com sigui possible fer-ho, en el web específic que té l'Ajuntament destinat a la revisió del planejament, la documentació que d'alguna manera se sotmet a informació ciutadana i a informe de l'Administració. És un conjunt de documentació formada per dotze volums més la col·lecció de plànols d'informació i de plànols normatius. I, entre altres coses, hi trobaran les memòries descriptives i justificatives amb tot un seguit, evidentment, de dades molt detallades i molt més extenses de les que ell ha dit, de criteris i objectius del planejament, pel que fa a temes de mobilitat, a temes de població, d'economia o d'activitat econòmica en el municipi. Hi hauria tot el que seria la nova normativa urbanística que es proposa plantejar, l'agenda del pla en aquest horitzó de quinze anys vista, els polígons i sectors del planejament; polígons s'anomena als àmbits de planejament, no és que siguin polígon industrials sinó polígons i sectors del planejament que es plantegen, molts dels quals segurament no donarà temps avui de parlar-ne. Són revisions de polígons que i sectors actualment existents, el planejament actual ha caducat des del punt de vista de la seva vigència, pot haver caducat des del punt de vista de la seva formulació. És a dir, es va fer els anys vuitanta i segurament no respon a les necessitats del municipi d'avui, però té sectors que s'haurien d'haver desenvolupat, que es podien haver desenvolupat i no ho han fet. A la proposta de planejament que fan avui revisa els criteris amb què van ser concebuts i els trobaran aquí

desglossats, tant els nous sectors com els antics o els que es revisen. Trobaran també el catàleg de patrimoni, el catàleg de masies i cases en sòl no urbanitzable, l'inventari de construccions en sòl no urbanitzable, l'avaluació de la mobilitat generada, la memòria social, l'informe de sostenibilitat econòmica i un estudi d'inundabilitat dels diversos sectors del pla i moltes més coses. Pensa que toca anomenar-ne algunes, perquè d'alguna manera tothom percebi que han trigat uns anys, però és que, veritablement, compilar tota aquesta documentació i encaixar-la, cada cop li sembla que és més complex això. L'anàlisi, val a dir que altres vegades, els qui han seguit els plenaris municipals hauran vist que han aprovat documents sectorials que s'han mirat d'explicar i que tenen recorregut a nivell local i sobretot a nivell de gestió municipal, tots ells han estat importants, importantíssims a l'hora de fornir de dades i de fer aquesta anàlisi i de permetre'ls apuntar aquests nous horitzons o aquestes perspectives de treball en el planejament. I s'estaria referint, per exemple, a l'estudi de mobilitat, al pla d'accessibilitat, al pla de millora urbana del barri del Rost, a la carta del paisatge, a l'estudi d'ampliació de l'espai d'interès natural, a l'inventari de camins rurals. És a dir, a tot un seguit de documents, el pla d'acció per a l'energia sostenible, el pla de seguretat viària, el pla d'equipaments culturals, bé moltíssims documents que l'Ajuntament des de les seves diverses regidories ha anat treballant, alguns perquè normativament toca que el municipi els redacti, altres perquè voluntàriament o els regidors o el municipi han decidit que eren interessants doncs d'encarregar-los, i tots ells han estat tinguts en compte i valorats en el procés de redacció. Ell, per acabar, d'entrada, si més no d'aquesta primera intervenció, diria o resumiria, sintetitzaria els objectius del planejament en quatre blocs. Per una banda, ja s'hi han referit de passada, a la protecció i a la valorització del sòl no urbanitzable. Allò que deien, el sistema d'espais oberts, és el principal component d'ordenació, i, per tant, entenen que amb la proposta d'aprovació inicial que fan del planejament estan traçant el límit del que ha de ser el sòl urbà del sòl no urbanitzable. Com es fa? Doncs a través d'aquesta via normativa que el planejament els dóna per poder d'alguna manera preservar les funcions i les activitats que es poden desenvolupar en aquest sòl rural o no urbanitzable a través d'aquelles dues figures que els ha dit, o bé sòl forestal o bé sòl agrícola de protecció especial, i a través d'altres vies suplementàries que

en alguns dels casos o en tots els casos hi aporten un valor afegir o reconeixen al territori un valor afegit. Se'n va parlar en la fase de participació ciutadana, se'n parlava en el document d'avanç, i el POUM o la proposta inicial de planejament recull un propòsit que s'havia verbalitzat i que era el d'identificar i grafiar uns àmbits de protecció ambiental i paisatgística que engloba un total de 136 hectàrees, que Déu n'hi do! És una superfície gens menyspreable i que abastarien, com a mínim dos d'ells apuntats en la fase d'avanç i de participació ciutadana, el que seria la Riera Coma Fosca i el Camí de Martorelles, d'una banda; la Riera Coma Clara, d'una altra banda; i s'hi va incorporar, fruit d'aquest procés de participació ciutadana o es va analitzar alguna de les peticions que es van fer i es va considerar que era interessant fer-ho, el Marquesat i la part de la Vall de Rials per la seva vulnerabilitat visual, bàsicament des del corredor de l'autopista. El POUM estima que aquests àmbits tenen una acusada personalitat pròpia. I s'estan referint a totes aquestes zones sortint del nucli urbà en direcció bàsicament Coma Clara i Coma Fosca, esquitxades de diverses masies, és a dir, de diversos elements arquitectònics de reconegut valor fins i tot pel catàleg de patrimoni actual. I, evidentment, també per una gran qualitat ambiental que caldria preservar. De tal manera que, a través de la fixació d'aquests àmbits de protecció ambiental i paisatgística, bàsicament el que es demana o del que es vol tenir cura en la supervisió de qualsevol transformació que tingui lloc en aquest àmbit és que hi ha una acurada integració paisatgística amb el seu entorn. És a dir, que hi hagi una justificació en relació a l'entorn en el qual s'inscriu aquesta possible modificació, ja sigui d'una construcció, d'una plantació, arbrada o agrícola. Que hi hagi aquest estudi en relació a l'entorn i no només amb la finca o amb el particular que formula la petició. I, d'altra banda, hi hauria, i ja s'hi ha referit abans de passada, el catàleg de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable. Fins ara coneixien en els planejaments que vénen dels anys vuitanta i noranta, els catàlegs de patrimoni, la llei o les darreres versions de la llei d'urbanisme estableixen també l'obligació, quan es fa planejament, de redactar o d'elaborar aquest catàleg de masies i cases rurals que poden ser edificacions que no tenen aquest valor arquitectònic però sí que les fan mereixedores d'estar en el catàleg de patrimoni. Per tant, el POUM, el planejament també incorpora aquest catàleg i un inventari de construccions menors que engloben en total, li sembla,

76 edificacions, amb fitxes individualitzades i altres. I un capítol a part, en aquesta protecció i valorització del sòl no urbanitzable, entenen que és aquell sòl no urbanitzable que està afectat o que està a expenses de tot el que seria els sistemes generals, bàsicament les infraestructures de mobilitat. Estan parlant de l'autopista, de possibles o eventuais calçades laterals a l'autopista, d'un eventual trasllat o desdoblament de la carretera del Masnou a Granollers per fora del nucli urbà i estan parlant d'altres figures, d'altres elements de comunicació o d'infraestructures de transport que els planejaments precedents o superiors, és a dir, no el municipal sinó planejaments que generalment són d'escala o sectorial, per tant, en matèria de carreteres o de caràcter metropolità, d'alguna manera els endossen. I seria, per exemple, l'històric Camí dels Sis Pobles o Carretera dels Sis Pobles. Per tant, el planejament si bé no té competència el municipi per proposar una alternativa i esborrar totes aquelles previsions que pugui haver fet l'administració competent, sí que el planejament ha semblat que havia de ser curós amb el territori; que el municipi havia de ser valent i havia de dir doncs que probablement la manera com estan traçades aquestes infraestructures no són del tot respectuoses amb el territori, com haurien de ser, i que probablement la petja d'aquestes infraestructures sobre el territori es pot minimitzar, es pot esmorteir. Des d'aquest punt de vista, el planejament no pot imposar ni pot esborrar coses que no els pertocuen, però sí que en aquest sentit fa una proposta. Més enllà de grafiar un espai d'afectació, és a dir, d'un espai de dir això és un sistema general que no els pertoca i que, per tant, no s'atreveixen a dir, a dibuixar, com ha de ser aquest sistema, el dibuixen. El que passa és què els diran. Se'ls enviarà informe de l'administració competent i veuran si recullen en tot o en part alguna de les propostes que es formulen, bàsicament d'accessos al corredor de la C-32, el corredor de l'autopista. Pensant sobretot el planejament a nivell local, el POUM, en una desitjable segregació de trànsits a l'entorn de l'autopista segons si l'origen o la destinació del desplaçament és el nord o el sud del municipi. És a dir, que fos possible que els veïns de Can Sors i d'Alella de Mar i d'aquella part del Masnou poguessin accedir a la infraestructura de mobilitat des del sector sud del municipi, bàsicament a través del que seria el sector de La Miralda, que és un sector que actualment el planejament vigent de l'any 87 ja afecta amb matèria de vialitat i d'infraestructures de mobilitat, i que tots aquells nuclis de població, inclòs el

centre urbà i les urbanitzacions de muntanya, que els moviments, l'origen i la destinació dels seus moviments són a la banda nord, poguessin accedir si fa o no fa pel mateix lloc on ho estan fent ara. El planejament proposa descarregar bàsicament l'eix de la carretera actual i descarregar altres vies, bàsicament al carrer Guillerries que suporta un trànsit molt feixuc. Segon tema, i anirà més ràpid, és el de l'habitatge, no només el protegit sinó el de preu assequible. El planejament estima que aquell habitatge que pot ser, d'alguna manera, moderadament assequible o més assequible que l'oferta que actualment poden trobar en el mercat immobiliari a escala local, és l'habitatge plurifamiliar. És un habitatge plurifamiliar que el planejament a través de cadascuna de les fitxes dels sectors dels diversos àmbits en els quals proposa que s'hi pugui fer habitatge, o bé perquè ja s'hi podia fer actualment o bé perquè se'n canvia l'ús, bàsicament. Es canvien usos en alguns àmbits que actualment podrien ser industrials a l'entorn de Can Claudi, el sector bàsicament del carrer Àfrica a l'alçada del camp de futbol del Masnou, perquè s'entenguin. Allà, s'hi pot desenvolupar, segons el planejament actual, un sector industrial que el planejament, vist amb ulls de 2004 a 2010, doncs el conjunt, i diria que la pràctica totalitat de grups municipals, no veu factible aquesta transformació industrial i desitja que es formuli en uns altres termes. Aquesta nova formulació passa per una activitat comercial a la planta baixa i d'oficines i per una consecució o una transformació en habitatge plurifamiliar amb una càrrega, doncs la que toca per llei i si pot ser una miqueta més d'habitatge protegit, en aquell sector. Per tant, seria donar un exemple de quin tipus d'habitatge s'estaria plantejant. En un àmbit com aquest una planta baixa amb usos comercials vinculat amb el que seria l'eix de la Riera i la zona comercial Montals, i una planta pis i una segona planta amb habitatge plurifamiliar. Com deia, cadascuna de les fitxes dels sectors determina unes densitats, que si divideixen les densitats pels metres quadrats de sostre que s'assignen més o menys, bé més o menys no, els dona el que seria o comptaria la voluntat de la superfície mitjana d'aquests habitatges, que podria estar al voltant d'uns 90 metres de mitjana els de venda i, probablement, d'uns 70, com la mitjana, el d'habitatge protegit en qualsevol dels seus règims, lloguer concertat o directament protegit i venda. Abans els ha dit quines eren les característiques bàsiques del parc d'habitatges d'Alella. No vol avorrir amb aquest tema,

perquè quan van fer, li sembla que va ser a cavall del 2008-2009, l'aprovació inicial i definitiva del Pla Local d'Habitatge, ja va ser un document que es va estendre moltíssim en aquesta matèria, en les necessitats d'habitatge que el municipi demandava. I, el planejament, a través d'una nova memòria social, agafant com a fil conductor o com a inici d'aquesta diagnosi la memòria social que acompanyava el Pla Local d'Habitatge i que tenia un horitzó temporal fins el 2013, ha projectat aquestes necessitats fins a final de l'horitzó temporal del planejament, i d'això es deriven unes necessitats d'habitatge, que oscil·len segons els escenaris demogràfics en els quals es podrien moure a l'any 2027-2028, de noves llars en el municipi d'Alella, pensant únicament en la demanda local, d'entre 600 i 900 noves llars. Vol dir això que totes aquestes noves llars s'han de fer de nova construcció? No. Vol dir que hi haurà demanda social, o bé joves o bé gent gran que viurà en una casa gran i voldrà traslladar-se a un pis més petit, o gent que actualment està vivint en parella que se separarà o el que sigui. És a dir, hi haurà necessitats socials, famílies monoparentals que demandaran habitatge. L'estimació és aquesta, que hi haurà demanda en els propers pràcticament vint anys o setze o disset anys, entre 600 i 900 noves llars. Com deia, no totes aquestes s'han de construir, evidentment, perquè hi ha un estoc important, i, per tant, hi ha una taxa de reposició important. De tal manera, ho diu perquè després, si de cas, quan facin una roda s'hi referirà i de com aquest planejament es pot posar en relació amb altres planejaments similars en el seu entorn geogràfic o similars per característiques, bàsicament, de població. Estan, com els deia, no a la banda baixa sinó que, pel que ells han buscat i han buscat molt al llarg d'aquest temps, no només ara sinó al llarg de tot aquest temps, no coneixen en el seu entorn geogràfic ni en municipis de les seves característiques, planejaments a llarg termini, és a dir, a quinze anys vista més el tràmit d'aprovació definitiva, que plantegin creixement tan baixos o tan moderats o modestos com els que estan plantejant. Amb nou habitatge respecte el planejament actual, de quan estarien parlant? Estarien parlant en aquest marc temporal de disset anys, aproximadament, doncs de 300 noves unitats d'habitatge. Perquè la gent tingui una mica perspectiva, dirien que, actualment, el parc local d'habitatge es compon, aproximadament, d'unes 3.800 unitats, de les quals 3.250 o 3.300 serien de primera residència o habitatge principal i la

resta són habitatge secundari o habitatge vacant. Afegir en aquest horitzó temporal de quinze, disset anys, 300 noves unitats, vol dir estar creixent per sota del 10% d'habitatges principals, considerant que tots aquests 300 puguin ser habitatges principals. És el creixement que els deia, i, per tant, això és un creixement en matèria d'habitatge que se situaria de l'ordre entre el 0,7, li sembla, i l'1,2 o 1,3% anual segons l'escenari que es vulgui agafar, si el de les 600 o el de les 900 llars de nova necessitat. I això els col·loca a nivell de creixement, tant demogràfic com en habitatge en la situació prèvia als anys 60 aquí a Alella. Concretant, Alella ha crescut, el seu creixement ja s'ha fet. El creixement d'Alella ha tingut lloc, bàsicament, entre l'any 1970 i l'any 2000. En aquests 30 anys, el municipi pràcticament s'ha doblat o més, i el creixement ja l'ha fet. I s'ha doblat no perquè la gent que ha nascut aquí o que s'ha escolaritzat aquí o que està arrelada aquí hagi pogut desenvolupar la seva vida en la seva totalitat o en plenitud a Alella, sinó perquè hi ha hagut aquesta substitució d'una migració de determinats col·lectius i franges d'edats cap a d'altres municipis de l'entorn metropolità, i hi ha hagut una arribada important, molt important d'una immigració que per nivell adquisitiu doncs se sentia atreta pel municipi. De tal manera que Alella ja ha fet el creixement gros. Històricament s'ha produït o s'ha concentrat, principalment, de l'any 70 a l'any 2000, i el que es planteja per als propers vint anys és atendre la demanda local i créixer a un ritme sempre en funció del context i de la conjuntura econòmica que en aquests moments és la que és a l'entorn de l'1% anual en habitatge i en habitants. Com els deia, i després, si cal, posar exemples, n'hi posaran, és el creixement més baix que es pot plantejar o que es pot trobar en el seu àmbit de referència a nivell comarcal i per tipus de població. Un tercer objectiu? La consecució d'equipaments que ja s'ha dit. Equipament culturals, cívics. No s'assignen usos. És a dir, el Pla General o el planejament general que es planteja, no en tots els casos en què es té molt clar que estratègicament cal optar i caldria aconseguir la cessió, la consecució d'un determinat element arquitectònic o d'un determinat espai per posició sobre el territori que es pot considerar que el municipi d'aquí vint anys li pot fer servei. El planejament no és tan finalista com per pretendre deixar-ho tot tan lligat i amb ulls de 2010 o 2011 projectar absolutament tot el 2025 o el 2027. Per tant, es fan apostes estratègiques d'obtenció i de situació sobre el territori

que, evidentment, a través del planejament derivat, bàsicament a través de plans especials que assignin l'ús a cadascun dels sòls d'equipament, acabi determinant què és el que el municipi en aquell moment demanda. I això val pels sòls i val per les edificacions, com per exemple a la que es referia abans de La Gaietana. Potser l'opció més estratègica més important, juntament amb La Miralda, a la qual es referirà acte seguit, és la zona del pla o alguns de vosaltres potser la coneixeu més aviat com l'Hort de Cal Magre, a l'entorn de La Creu de Pedra. És una zona, actualment en explotació agrícola d'horta, que el municipi considera o si més no l'Oficina tècnica del pla, l'equip de govern, i entén que bona part dels grups municipals, entén que cal fer des del planejament una aposta per garantir l'obtenció d'aquesta peça de sòl, que li sembla que ve a representar una superfície d'unes cinc hectàrees, i que aquestes cinc hectàrees poden ser d'utilitat del municipi en el futur. En principi el que es planteja, sense tancar totalment el ventall, és que sigui una zona esportiva a l'aire lliure a desenvolupar en un futur. Per tant, seria la cessió i la urbanització de l'entorn, però no la construcció de cap equipament el que es preveuria en el marc del planejament. Això és important, tan aquesta peça que deien de la zona del Pla com la que acte seguit es referirà de La Miralda, entendre-la o si més no llegir-la i interpretar-la des del sedàs o des de l'òptica del planejament territorial. S'hi referirà tot seguit des del punt de vista del quart objectiu. Quin és el quart objectiu? Dotar Alella d'oportunitats per desenvolupar-se professionalment. Actualment, com deia, és un municipi especialitzat en l'oferta residencial, i ja ha donat les dades abans de quines són les superfícies mitjanes d'habitatge a Alella. No cal que digui o que doni preus de mercat del que valen els habitatges o a quant es lloguen els habitatges. Tot això ho trobaran a la memòria social del planejament, una anàlisi de mercat, el que d'alguna manera s'exigeix i de quina és la demanda exclosa del municipi. A través d'un retrat robot del que seria la població d'Alella i la seva piràmide d'edats, doncs un 30% de la població d'Alella major d'edat resta exclosa absolutament de qualsevol opció de lloguer, primer que no n'hi ha, però suposant que n'hi hagués, el preu mínim d'accés a un lloguer a Alella exclou automàticament el 30% de la gent major d'edat que hi resideix. I l'habitatge de compra exclou automàticament el 72% de la població. Poden discutir un punt percentual amunt

o avall, però els trets anirien per aquí. Bé, en qualsevol cas, en matèria d'alguna manera d'habilitar marcs de desenvolupament professional a Alella, el POUM o el planejament vol trencar amb aquest monocultiu residencial i planteja diversificar els usos. De quina manera? Doncs donant vida a un motor econòmic a l'entorn del que seria actualment la finca coneguda com La Miralda, però que de fet abastaria pràcticament des del punt on acaba la benzinera de Can Sors i arriba fins a l'autopista, programant un sector exclusivament d'activitat econòmica. No és un polígon industrial, perquè l'ús i l'assignació de la clau urbanística que s'hi preveu no és la d'un sòl industrial. No interessa al municipi, entenen, que es consumeixi sòl amb activitat que genera poca ocupació i poc valor afegit, sinó que segurament el que interessa és d'alguna manera generar un sòl que sigui capaç d'albergar una misticitat d'usos que el faci atractiu perquè gent amb perfils professionals i amb perfils acadèmics i amb poder econòmic i emprenedor que viuen al municipi, els plantegi la possibilitat de traslladar tota o una part de la seva activitat al municipi. I, evidentment, tota aquella gent que va pujant i que té ganes de fer la seva també ho pugui fer en el municipi. Això lliga, i ja ho va explicar en el seu dia en ocasió de l'aprovació de l'avanç de planejament, amb el que seria el pla estratègic del Maresme. Un pla estratègic redactat pel Consell Comarcal amb horitzó 2015, que advoca obertament per un Maresme més emprenedor. I, des d'aquesta lògica, el planejament urbanístic del municipi planteja doncs que cal avançar en aquesta línia, que l'habitatge que els cal és el que els ha dit abans amb xifres i amb tipologia, i que aquestes xifres i aquestes tipologies es poden procurar en d'altres espais, alguns dels quals actualment ja tenen aquesta naturalesa i d'altres que s'haurien de transformar. I que, per tant, a La Miralda, des del punt de vista del seu emplaçament central, des del seu punt de vista de potencialitats, de connexió amb el que serien les xarxes de mobilitat, tant de les existents com de les que pugin venir, s'hi programaria únicament activitat terciària, per tant, res d'habitatge. I aquí és on s'aturarà després de fer la següent reflexió, que englobaria tant el tema de l'activitat econòmica, que no només passa per La Miralda perquè com han dit tant el sector de Can Claudi com en molts altres sectors, sobretot aquells sectors molt petits però que tenen lligams i una relació molt estreta ja sigui amb l'eix de la Riera Principal, entre Can Lleonart i Can Sors,

bàsicament, o bé amb el centre urbà a través de la zona de La Coma Fosca, de Can Manyé o de l'actual ubicació del Casal d'Alella, o d'aquí davant de l'estació d'autobusos de Cal Xic. És a dir, que les plantes baixes d'aquests espais siguin concebudes únicament per albergar activitat comercial, despatxos professionals i oficines. Per tant, hi ha una aposta molt clara i inequívoca per part del planejament urbanístic que alguna manera s'ha acabat això de tancar i privatitzar les plantes baixes de les promocions per a ús i gaudi d'alguna manera privatiu, sinó que cal obrir i cal teixir una mica i reforçar aquests eixos que actualment són una mica difusos, però que creuen que existeixen i que s'han de reforçar, podrien dir de connexió a través de determinats eixos cívics com les Rieres, el Torrent Vallbona o la connexió entre el que seria la Coma Clara i la Coma Fosca a través dels carrers Santa Eulàlia, per dir alguna cosa, i acabar sortint per Can Manyé, també amb aquest desenvolupament que deien mixt de comercial i habitatge. I ja, posats a parlar de Can Manyé, amb la cessió d'aquesta finca patrimonial o d'aquest element patrimonial que és la masia i la nau de Can Manyé. Deia que era important no perdre de vista el planejament territorial, perquè moltes vegades es refereixen a diversos planejaments, al Pla territorial general de Catalunya, el Pla d'infraestructures del transport de Catalunya. Tot això, reflectit en la memòria, els condiciona o els obliga des del punt de vista del planejament a tenir en consideració força prescripcions i força reserves de sòl, bàsicament. Però hi ha un per damunt de tots aquests planejaments o de tots aquests marcs normatius que els obliga de dalt a baix, i aquest és el Pla territorial metropolità de Barcelona. Com els deia, es va aprovar definitivament l'abril del 2010. És un Pla territorial parcial i tots els planejaments que es fan en l'àmbit metropolità, i això vol dir l'àmbit del Maresme, dels dos Vallesos, del Garraf, del Penedès i del Barcelonès, s'hi han de referenciar. S'han d'ajustar als seus criteris, als seus objectius i als seus criteris d'actuació, al marc normatiu i al marc en el qual es desenvolupa o es planteja aquest Pla territorial. Bé, ells ho han fet. Ja, en el seu moment, en ocasió de la redacció de l'avanç de pla que es va aprovar el novembre del 2009, coneixien l'existència de l'avantprojecte del Pla territorial i ja van mirar d'acomodar-se i d'emmotllar-se a aquest planejament que un dia o altre s'havia d'aprovar. El cas és que s'ha aprovat i ja és efectiu, i, per tant, encara amb més raó ja s'hi han de referir. Amb què els marca o a què els obliga a Alella?

En diverses estratègies. S'estableixen diverses estratègies tan pel que fa al tema dels espais oberts, a aquesta necessitat o conveniència que des del planejament local es blindin o es protegeixin determinats espais, i, per tant, fa una distinció entre el que serien sòls de protecció preventiva que es poden transformar de manera raonada, és a dir, que el planejament pot plantejar doncs que es transformen amb un ús residencial o un ús terciari justificadament en el marc d'una revisió o d'una modificació de planejament, i, per una altra banda, doncs tot un seguit de sòls que es considera que són de protecció oficial o especial. Aquesta és una estratègia. Una altra estratègia referida al sistema d'assentaments urbans o de sistemes urbans. En el cas d'Alella, els en toquen unes quantes. Començant de dalt a baix dirien estratègia de manteniment del caràcter rural de Can Magarola. Per tant, Can Magarola com a barri o com a una urbanització no s'hauria de potenciar des del punt de vista de l'urbanisme, i, des d'aquest punt de vista, la proposta que fan de planejament és la desclassificació de determinades parcel·les que han estat edificades en el decurs d'aquests anys. És a dir, des de l'any 87 fins ara, han estat edificades pels seus propietaris i el planejament, en aplicació d'aquesta estratègia, opta per desprogramar-les, perquè es considera que la seva edificació entra en contradicció amb el planejament territorial, i, des d'una lògica de la connectivitat, entre la serralada i la Vall de Rials es genera un efecte barrera que es pretén, d'alguna manera no potenciar o esmorteir. Una altra estratègia que té aplicacions pràctiques en el planejament és el tema de la mixticitat d'usos. Això és, s'assigna al centre urbà una estratègia del mateix nom, sempre recurrent, de centre urbà, i això vol dir que s'han de recosir els espais que no estan edificats o que estan d'alguna manera degradats. Bàsicament, en el cas del centre urbà d'Alella, entès com a tal des del barri del Rost fins al carrer Ribas, per dir alguna cosa. O des de Can Lleonart fins al carrer de les Heures, s'han de mirar de recosir aquests espais. Per exemple, aquest que els deia de Can Manyé, on hi havia una antiga fàbrica que es va enderrocar i on no s'ha desenvolupat cap actuació malgrat que el planejament vigent la contemplava. Doncs bé, el planejament actual o la proposta del planejament revisa els criteris i els paràmetres amb què aquest àmbit havia estat programat i li dóna un altre caire o una altra orientació, i mira de garantir en tots els casos l'obtenció d'habitatge social, de zones d'equipaments i de

zones verdes que, actualment, amb el planejament vigent aquests sòls no procuraven, perquè venien d'una legislació antiga i no havien de satisfer aquests peatges cap a la col·lectivitat. Per tant, d'alguna manera prima sempre la funció social de l'urbanisme en tots els plantejaments que es fan. Aquest seria una altra de les estratègies que afectaria i que tindria plasmació directa en el planejament. Una altra, importantíssima, l'estratègia d'extinció del polígon industrial de Rials. El Pla territorial identifica que les 8 hectàrees i 48.000 metres quadrats de sostre industrial romanent que està pendent de desenvolupar a la Vall de Rials, és contrapudent des del punt de vista de la planificació territorial, de la seva integració paisatgística i dels seus efectes sobre el territori, a tots els nivells. I, per tant, proposa l'extinció d'aquest sector. El planejament local se'n fa ressò, saben, a més, que ha estat la línia argumental de l'Ajuntament els darrers anys, i, per tant, es planteja la classificació d'aquest sòl. I una altra estratègia que també és important, potser la que més en aquests moments, és la de la nova centralitat urbana que el Pla territorial metropolità aplica a la finca de La Miralda. Per tant, volgués o no volgués l'Ajuntament, que sí que volia, l'Ajuntament ha entès, com la totalitat de grups municipals, plantejar un escenari de futur per a La Miralda. Es volia plantejar un escenari de transformació per aquell sector i orientat amb perspectiva d'activitat productiva, el Pla territorial ja els l'ha fixat. Aquesta és una mostra evident que el que de vegades fins ara no havien vist o no havien patit en carn pròpia, a partir d'ara els pot començar a passar. I és que el planejament supramunicipal imposi l'objectiu, que en aquests cas sembla que de manera concertada o de manera compartida amb l'Ajuntament, però en altres qüestions podria ser que l'Ajuntament o el municipi no hi estigués d'acord. Però, en aquest cas, es dona aquesta feliç coincidència i el Pla territorial metropolità assigna a aquesta finca el desenvolupament d'una nova centralitat. No diu que s'hagi de destinar a activitat terciària, ni activitat econòmica, simplement diu que s'hi ha de desenvolupar una nova centralitat vinculada, entre altres coses, això cada cop ho veuen més complicat, a un hipotètic desplaçament algun dia o desdoblament de la línia del ferrocarril al format de metro soterrat cap a aquella zona. És a dir, amb una possible estació en aquell sector. Tot això en l'avanç de pla ja estava explicat i està contemplat. Però vingui o no vingui aquesta estació de tren o de metro, i sigui quan sigui, el

planejament local volgués o no volgués, ja s'hauria d'haver fet ressò de la transformació d'aquest sector. I des d'aquesta perspectiva, abans s'hi referia i pensava que era important apuntar, el tema de la zona del Pla o de l'Hort de Cal Magre a la zona de la Creu de Pedra. L'equip de govern entén, i pensa que és una qüestió també compartida per altres grups municipals, que aquestes opcions estratègiques tenen quelcom d'urbanisme preventiu. Entenen que a hores d'ara potser no necessiten, ni estan en capacitat de desenvolupar una zona d'equipaments esportius a l'aire lliure tan ambiciosa com la que podria arribar a albergar per superfície i per ubicació aquest sector, però que sí que és important que facin el gest i la reserva en aquests moments perquè el Pla territorial metropolità de Barcelona o de la regió metropolitana de Barcelona, que té un horitzó temporal de vigència, que és idèntic a la del planejament urbanístic que ells estan proposant de quinze anys vista. El Pla territorial metropolità de la regió de Barcelona va ser aprovat el 2010 i té vigència fins al 2026. Al final, doncs, en l'hipotètic cas que la tramitació d'aquest planejament local anés avançant i, per tant, s'aprovés en el termini d'un parell d'anys, per dir alguna cosa, doncs es plantarien probablement a l'any 2028 com a termini de vigència. Entre la seva vigència a l'entorn de l'any 2027-2028 i la vigència del Pla territorial, que ha de desenvolupar obligatòriament perquè està entre les prescripcions que té el desenvolupament de diversos plans directors urbanístics de caràcter supramunicipal, en aquest viatge del Pla director urbanístic supramunicipal, Alella viatja en un paquet amb Teià, el Masnou, Premià de Mar, Premià de Dalt, Vilassar de Dalt i Vilassar de Mar. Què haurà de dir aquest Pla director urbanístic quan es redacti? No el redactarà l'Ajuntament, sinó que el redactarà algun equip encarregat per la Generalitat, suposadament. Probablement amb participació i amb la interlocució tècnica i política dels ajuntaments, però, en qualsevol cas, serà la Generalitat qui liderarà aquesta redacció. Doncs, què han de fer aquests plans directors urbanístics? Resoldre mancances que tinguin el territori des d'un punt de vista supramunicipal. Durant molts anys han viscut una lògica en la qual cada municipi es procurava el servei dels equipaments que considerava més adients o prioritaris des del seu punt de vista o segons la demanda social. I això els ha portat que pràcticament tots els municipis tinguin un poliesportiu, tinguin una piscina i tinguin no sap què més. Però bé, aquesta lògica, que potser és

lògica per a determinats equipaments, no ho és tant per d'altres que tenen un públic més minoritari o tenen necessitat de cobertura territorial més àmplia o potser no són tan desitjables com aquests equipaments que d'entrada agraden a tots o a gairebé tothom. Per tant, des d'aquest punt de vista, entenen que fer una reserva d'espai de 5 hectàrees a l'entorn de la Creu de Pedra i destinar-la a equipaments esportius és l'aposta estratègica de l'Ajuntament d'Alella amb una lògica que es pot arribar a solapar amb la del Pla territorial. És a dir, que quan el Pla director urbanístic derivat del Pla territorial hagi d'analitzar quines són les mancances del territori des de Vilassar fins Alella i decideixi, que evidentment no està resolta la qüestió d'habitatge i que hi haurà altres qüestions per resoldre d'equipaments, Alella, com a municipi ja disposen d'una reserva d'espai que pot resoldre alguna d'aquestes necessitats de caràcter supramunicipal en la lògica dels equipaments esportius. I, per tant, Alella, i aquesta és una qüestió que en matèria d'habitatge és important també que coneguim, com que l'estudi, la projecció i la proposta que es fa d'obtenció i de consecució d'habitatge, està feta en base a la demanda del municipi, seran capaços si es desenvolupés en la seva perfecció, la qual cosa també és difícil de dir, però teòricament el municipi seria capaç de procurar arribar a complir el mandat de solidaritat urbana o l'objectiu de solidaritat urbana que també és una de les exigències de la llei d'habitatge. Aquest Pla s'haurà d'informar, entre molts altres organismes, per l'organisme competent de la Generalitat en matèria d'habitatge, que ara ja no sap qui deu ser. Però l'haurà d'informar. I la llei estableix en el seu articulat que tots els municipis majors de 5.000 habitants, i Alella en seria un, ha de proveir en un termini de 20 anys, des de l'aprovació de la llei, i això vol dir des del 2007 fins els 2027, que el 15% del seu parc d'habitatge principal estigui destinat a algun tipus de política social. Evidentment, s'està lluny d'arribar a aquest percentatge de 15% i s'hi haurien d'acostar en la mesura del possible. Si no fan passos per avançar en la consecució d'aquest objectiu, evidentment, aquest planejament a ulls de la Direcció General de la Promoció de l'Habitatge o de qui sigui, és paper mullat, no serveix. Els el retornaran i els diran que posin més habitatge o que estableixin estratègies en el planejament perquè no estan donant resposta a aquest mandat de la Llei d'habitatge. I com que el nostre planejament, com els deia, està basat amb la diagnosi de la demanda local, els permet,

teòricament, segons el desenvolupament del programat dels sectors a cada moment, arribar gairebé a fregar aquest 15%. De tal manera, i evidentment és una hipòtesi només de treball, però que toca compartir-la amb la ciutadania, que l'Ajuntament formula les seves apostes o les seves estratègies en matèria d'habitatge des d'aquesta lògica, i les seves apostes o estratègies en matèria d'obtenció de sòls per hipotètics usos supramunicipals en una altra òrbita. No creuen que se'ls exigeixi o se'ls hagi de demanar en el marc d'una Pla director urbanístic del Baix Maresme que procurin sòl per nou habitatge, perquè haurien de ser capaços de generar-lo progressivament en el marc del planejament, però que en canvi sí que poden contribuir a aquest reequilibri territorial o a aquesta solidaritat municipal amb la posada a disposició d'aquest espai per a hipotètiques pistes esportives d'atletisme o del que sigui. Ell, de moment, amb i que el perdonin.

El Sr. alcalde manifesta que creia que mereixia la pena que el tinent d'alcalde, primer responsable polític de la redacció d'aquest document, pogués explicar de manera estesa els objectius i la filosofia del document, i creu que per a tots plegats ha estat una intervenció que, malgrat que extensa en el temps, creu que els ha pogut servir per situar-se sobre les característiques de la proposta que porten a aprovació avui i sobre els objectius que persegueix. Ell cediria la paraula a la portaveu del grup municipal de Convergència i Unió, la Sra. Cristina Xatart.

La regidora Sra. Xatart demana la paraula per tal de manifestar que per Convergència i Unió el POUM és un instrument jurídic d'importància capital per al desenvolupament del poble, d'ordenar urbanísticament i de manera integral el municipi. Assoleix aquest objectiu amb les següents actuacions: classifica el territori segons les classes de sòl, defineix un model d'implantació urbana, necessitats de creixement, tipologies d'edificació, equipaments i zones verdes, i les determinacions per al desenvolupament urbanístic sostenible. I també defineix l'estructura general per a l'ordenació urbanística i estableix les pautes per fer-ne el seu desenvolupament. Creuen que s'havia de fer la revisió del planejament vigent per adequar-lo als nous criteris socials i mediambientals i

perquè el contingut del Pla general d'ordenació, del 18 de febrer de 1987, s'havia vist alterat en els darrers anys a conseqüència de la tramitació de diverses modificacions puntuals. L'execució del planejament que ara es revisa ha dotat els nuclis urbans d'uns estàndards mínims d'espais lliures, equipaments i d'infraestructures. Paral·lelament, però no independentment, han assistit a un creixement, a una creixent conscienciació ciutadana en temes mediambientals i de qualitat urbana. Ambdós processos situen els processos qualitatius en un primer pla de reflexió urbana, el que implica el seu tractament sistemàtic en tot procés, l'anàlisi en la definició de criteris i com a objectiu en si mateixos. Amb aquesta revisió s'han actualitzat i ajustat les determinacions del Pla general vigent, preveient la ordenació urbana de les noves infraestructures i àrees de nou creixement, millorant la conductivitat entre les diferents zones urbanes i protegint el patrimoni natural i paisatgístic. Tot això ajustat a la normativa general d'aplicació i als plans territorials sectorials, el Pla d'infraestructures de transport, el Pla d'interès natural (el PEIN), el Pla director del sistema costaner (el PEDUSC) i també el Pla local d'habitatge. Amb l'aprovació inicial s'entra en la fase d'informació pública que complementarà tota labor de difusió i explicació realitzada fins el moment. Convergència i Unió ha treballat activament amb l'equip de govern perquè la concreció del POUM s'ajustés al màxim possible als objectius descrits consolidant i ordenant el nostre territori amb l'ampliació de sòl no urbanitzable i amb la previsió de creixement de fins a 12.000 habitants, l'any 2020-2025. Previsió que és sensiblement inferior a les previsions del vigent Pla general d'ordenació, del 1987, que era d'uns 15.000 habitants. La seva valoració del projecte de POUM sotmès avui a aprovació inicial, és positiva. Amb això no volen dir que es renunciï a introduir-hi les millores i ajustaments que en algun aspecte concret del Pla puguin convenir, sempre però, amb coherència amb els objectius generals perseguits i de la seva actual estructura. Per tant, poden dir que la seva és una valoració positiva condicionada a poder acabar de tancar alguna esmena o ajustament, i també a l'espera de poder avaluar la consistència i justificació de les possibles al·legacions que es puguin presentar dins la nova fase de tramitació del projecte. Volen deixar constància, això sí, del seu reconeixement a la professionalitat i rigor amb la què el regidor d'Urbanisme, el Sr. Àlex Asensio, està liderant el procés d'elaboració del POUM.

El regidor Sr. Berzosa demana la paraula per tal de manifestar que està clar que un POUM és un document, probablement el document més important, per a un municipi. És el document que dibuixa, dissenya l'escenari del què haurà de ser el municipi en els propers 15-20 anys, en algun cas, inclòs més enllà d'aquest temps. I Alella està clar que necessitava, clamava a crits aquesta revisió del planejament urbanístic. Està clar que ells han tingut la voluntat de treballar en aquest nou POUM. Una voluntat que ja van començar en el seu anterior mandat i que ja aleshores es va veure frustrada per la falta de consens, bàsicament amb la resta de grups municipals. És cert que la seva actitud, el seu talant, en aquest mandat ha estat diferent al que van manifestar en l'anterior i sap que han comptat amb els suggeriments i les aportacions que des de la resta de grups municipals s'han realitzat, és cert. I és cert també que el planejament que ells porten avui a aquest Ple per a la seva aprovació inicial, en el substancial i fonamental podria ser subscrit pel grup municipal del Partit Popular quant a aquestes quatre línies, que manifestava el tinent d'alcalde Sr. Asensio, que recull aquest planejament, perquè des del Partit Popular també creuen i volen que aquest POUM preservi el territori, i, per tant, tingui aquest caràcter conservacionista que fins ara tenen i caracteritza el municipi. Creuen i volen que el desenvolupament demogràfic i de parc d'habitatges del municipi sigui un desenvolupament contingut i, a priori, també ho recull el Pla que porten a aprovació inicial d'aquest Ple. Creuen que el municipi necessita generar nous serveis i nous equipaments, i també aquest redactat que porten a Ple a priori ho recull. I estan convençuts que l'oportunitat en el temps faria interessant recolzar i aprovar aquest Pla que porten a Ple. Efectivament, pel que ha dit el tinent d'alcalde que amb l'aprovació del Pla territorial metropolità de l'àrea de Barcelona, els municipis veuran coartada la seva possibilitat de regular i de dibuixar, d'ordenar el seu territori, perquè les pautes ja no dependran del propi municipi sinó que dependran d'altres administracions com en aquest cas la Generalitat, només per aquests plantejaments, el Partit Popular estaria disposat a recolzar el redactat que porten a Ple. Però tal i com ha dit la portaveu del grup de Convergència i Unió, també el Partit Popular, esperarà al procés d'al·legacions que s'obrirà a partir d'aquest Ple.

El regidor Sr. Freixes demana la paraula per tal de manifestar que la seva valoració és la següent. El nou planejament, com tots saben, és l'instrument que ha de permetre ordenar les divergències i els desajustaments entre les previsions de les actuals normes subsidiàries i el desenvolupament del municipi, i ahora de dotar-lo d'un nou instrument que reguli i ordeni el seu creixement d'acord amb la situació actual que viuen, situació actual molt desfavorable en termes econòmics. Estan en crisi i no saben quan durarà, un quinquenni, dos, etcètera. La redacció d'aquest POUM es produeix també en un moment de canvi en el paradigma conceptual de l'urbanisme en què la qualificació ambiental del territori i el principi de sostenibilitat reemplacen la lògica del creixement i el desenvolupament quantitatiu. La Llei d'urbanisme de Catalunya, la proliferació d'agendes 21 locals o l'impuls a la política de planejament territorial són noves manifestacions d'aquest esperit que anima l'ordenació i la transformació dels pobles. Es pretén donar resposta a les actuals necessitats econòmiques i socials del municipi i, especialment, a les noves sintonies en matèria de política territorial i urbanisme que demanen una utilització racional del territori, que faci compatible el creixement amb el respecte al medi ambient, la qualitat de vida i fomenti la disposició del sòl per a la construcció d'habitatge assequible. Esperen i desitgen un POUM que aposti més per l'habitatge assequible de qualitat que no pas per la quantitat. Volen actuacions de manera especial en la millora de l'espai públic, l'ampliació de voreres, la millora de l'accessibilitat, el disseny de les places i jardins com els espais de relació. La pregunta és, és un bon POUM? Segurament, com tot, podria ser millor. Reconeixen que s'hi ha treballat i molt. Però insisteixen i creuen que ha faltat en alguns aspectes més creativitat a l'hora de repartir el sòl per generar un creixement amb nous habitatges més moderat i equilibrat. Aquest nou POUM reserva espais qualificats com a sòl d'equipaments molt extensos, per exemple els destinats a la zona de la Miralda i la Fontcalda. Aquí es podrien fer una altra pregunta, pecaran d'un accés d'equipaments? Realment el poble necessita tants espais reservats per a aquest tipus de sòl? Conclusió. Han de ser prudents. Creuen que ha de ser un POUM prudent. La situació econòmica actual així ho requereix. I les actuacions d'aquest POUM depenen massa dels recursos de tercers i de recursos provinents del futur

desenvolupament urbanístic. I ja saben tots que aquests recursos comencen a ser una via morta.

La regidora Sra. Marzo demana la paraula per tal de manifestar que, també al fil de les primeres paraules del Sr. alcalde, ella també havia preparat algunes paraules reconeixent la molt bona feina, no només de l'arquitecte Sr. (...) sinó també de tot l'equip tècnic i de tot el personal de l'Ajuntament. Això ha estat així. I això ha estat així perquè ha estat liderat completament, pensa, pràcticament completament, pel tinent d'alcalde Sr. Asensio, a qui vol agrair tot el coneixement, tot l'esforç i la paciència també que ha tingut amb ells i el compromís que està demostrant. Mereix ell aquest reconeixement personal i sincer. En segon lloc, també vol comentar que estan a les beceroles d'aquest POUM, a les beceroles d'aquest procés de revisió. Falta molt de temps encara per tenir un POUM completament aprovat i plenament en marxa. Queda molt per fer, per tant, i res no és definitiu. I tots ells, els continuaran trobant treballant en aquest POUM. Espera que molt de temps. A Gent d'Alella han debatut molt i molt el seu vot. S'han preguntat també si avui serien els únics a votar-hi en contra. Primer volia explicar que ells aposten clarament per revisar el Pla general, perquè tenen molt clar quin model de poble volen. Volen mantenir el que queda del seu caràcter rural; volen les vinyes, totes les que tenim i més; volen més llocs de treball a Alella; volen apostar pel paisatge, pel comerç i per la tecnologia. Però sobretot, volen una Alella de la gent. Els explicarà amb més detall aquests conceptes. Després argumentaran fil per randa què votaran en contra. Votaran en contra, des del seu punt de vista, d'un pobre i testimonial procés participatiu. S'ha fet el que diu la llei, però des del seu punt de vista, el mínim del que diu la llei. Per a ells participació vol dir influència de la gent. Votaran en contra dels desequilibris, de la manca de coherència i de la uniformitat, d'urbanitzar el rural i d'una certa manca d'ambició. Comencen. Gent d'Alella ha vist en el procés de revisió del Pla d'ordenació urbana municipal una oportunitat de millora per al poble d'Alella i pels seus habitants. La seva actitud és, ha estat i continuarà estant de treball, de contribució i de col·laboració. Després d'anys de pegats, que han donat pobres resultats i, de vegades,

fins i tot indesitjables, Gent d'Alella està d'acord amb la necessitat de revisió del planejament. Per què? Com s'ha dit abans, el Pla general de 1987 va haver de recollir un model expansionista basat en la segona residència, que es va escampar per tot el Baix Maresme a partir dels 60. Consideren que l'expansió urbana d'Alella ja va quedar acomplerta en aquell moment, i, per tant, ara no és el moment d'una expansió urbana en quantitat, sinó el moment d'una ordenació qualitativa i equilibrada del territori. Entre les propostes que varen fer arribar a l'equip de govern i a la resta de grups municipals, vol destacar que la prioritat del nou planejament ha de ser reequilibrar el territori. És a dir, afavorir els usos productius per instal·lar i captar noves empreses, nova activitat econòmica, i vincular el nou sòl residencial a operacions de reciclatge de sòl existent, o a operacions de creació d'habitatge social. Pel que fa al creixement que ja s'apuntava a l'avanç de POUM i que alguns veïns han vingut qualificant de "macro urbanització", ells diuen: el creixement històricament s'ha associat amb el progrés. Avui, però, i per a les àrees fortament poblades properes a grans ciutats com és el cas d'Alella amb Barcelona, aquest axioma és com a mínim qüestionable. Ara no és el moment de més expansió urbana, ja acomplerta per la majoria de les poblacions del Baix Maresme entès com a sistema urbà del qual Alella forma part. Ara és el moment de l'equipament dotacional, de resoldre els serveis i infraestructures, de posar en valor el paisatge, de créixer amb mesura i mantenir l'equilibri entre sòl urbà-urbanitzat i espai lliure d'edificació. També han posat de relleu la necessitat de reinventar el paisatge. La marca Alella va associada al paisatge. Poden fins i tot considerar el paisatge com un dels seus principals actius econòmics. El paisatge fa més valuós l'espai agrícola, el paisatge fa més valuós el sòl residencial, el paisatge fa possible nova activitat econòmica. En la definició de nou model de poble que volen, és clau reinventar el paisatge per poder-lo conservar. Més enllà de protegir-lo amb lleis i subvencions, cal buscar nous models de gestió, noves fórmules que posin en valor un nou paisatge que tot i transformat mantingui les qualitats que valoren. I per això demanaven un Pla de paisatge, que determinés les mesures a prendre en el conjunt del terme municipal, per convertir Alella en un municipi pioner en l'aplicació de les noves valoritzacions que es fan del paisatge i el medi ambient sense menystenir la resta d'elements que el poden fer necessari. Pel que fa a la urgència de

posar en valor el patrimoni arquitectònic, ells han expressat la poca capacitat reactiva del Pla especial de protecció del patrimoni vigent, excessivament conservador, que porta el seu patrimoni vers a situacions d'obsolescència. Gent d'Alella ha demanat una estratègia d'intervenció continguda que comporti plusvàlues que generin noves capacitats de conservació i posada en valor del patrimoni. Augmentar-ne lleugerament el sostre edificable i permetre la divisió horitzontal dels grans immobles generaria una plusvàlua immediata pel que fa al valor de les finques. A canvi, s'hauria d'obtenir un Pla integral de rehabilitació del conjunt, fet que generaria inversió i llocs de treball, la cessió d'una part proporcional de terreny per alguna acció pública, i, en cas que sigui oportú, la cessió d'ús d'alguns espais que s'incorporarien al museu del patrimoni local especialment vinculats al món del vi i de la vinya. Per a la realització d'aquestes iniciatives, caldria posar en marxa un pla d'intervenció i de viabilitat del patrimoni històric, arquitectònic i ambiental. Les seves aportacions pel que fa a la mobilitat tampoc han estat especialment escoltades més enllà de compartir les al·legacions a la Ronda del Baix Maresme o alguns aspectes relatius al peatge de l'autopista. Però des del seu punt de vista, abans de generar nous creixements amb el POUM que volen aprovar avui, s'ha d'assolir una mobilitat satisfactòria tant amb mitjans individuals com de transport públic. Assolir una mobilitat satisfactòria i resoldre amb bones comunicacions les connexions amb els municipis veïns de Teià, el Masnou i amb les comarques veïnes. Disminuir els desplaçaments obligats. Fer una aposta decidida pel transport col·lectiu. Amb això, hi estan tots d'acord. Cal resoldre també aspectes puntuals d'accés a l'autopista com deia i la supressió del peatge. I pel que fa a la mobilitat de vianants i de vehicles lleugers no contaminants, el POUM ha de planificar com a qüestió prioritària el Camí del Mig i el Passeig de la Riera com a dos grans eixos perpendiculars a potenciar, com també ho són els antics camins avui en gran part en desús. Es senten més identificats amb les propostes del POUM pel que fa als petits equipaments o equipaments de barri però amb matisos. Equipar el poble d'Alella ha de ser un objectiu prioritari del nou pla perquè tot i compartint altra destinació que es vol donar a la Miralda o a la Gaïetana. Creuen que caldria considerar la possibilitat de vincular l'habitatge de protecció oficial en tant que habitatge dotacional com a part dels equipaments d'àmbit local. I, per tant, no haver de

vincular necessàriament totes les promocions d'habitatge públic a operacions immobiliàries de promoció privada. Una estratègia d'aquest tipus facilitaria donar resposta a les necessitats immediates d'habitatge per a joves que el POUM no dona, ja que situa l'habitatge social de la Serreta en el tercer quinquenni del pla. Es pregunten també com el POUM aborda un creixement del poble des del punt de vista del nombre d'habitatges i de població i no preveu res en relació a l'ambulatori. D'altra banda, i el que per a ells és molt greu, queda per resoldre un sistema de grans equipaments. D'una banda, el gran parc urbà que Alella necessita que permeti el lleure i la relació amb l'entorn natural i lúdic, en un indret de valor ambiental. De l'altra, l'equipament que transcendeix l'àmbit estrictament local vinculable als actius intangibles derivats del paisatge, el món de la vinya i el vi, el paisatge pròpiament dit, el patrimoni, Gaudí i l'empremta del modernisme, les masies, la universitat. Un equipament que projecti definitivament la marca Alella més enllà dels límits municipals, que els identifiqui i els permeti fer el salt endavant cap a un veritable progrés. En aquest sentit, valoren com a molt apropiat mantenir la qualificació d'equipament de la finca del Governador en tota la seva integritat, reconvertint els jardins en el gran parc urbà abans descrit i disposant de les edificacions per a equipament. Igualment hi ha elements comuns, compartits en els plantejaments pel que fa als espais d'interès natural. Alella té paisatge. Aquests espais no edificats formen part del sòl agrícola i forestal que ha proporcionat a Alella una fisonomia característica. Preservar aquests espais agrícola forestals per la via de formar part d'un parc territorial agrícola del Maresme a través de la potenciació i de la defensa de la D.O. podria significar el manteniment d'un dels signes d'identitat del municipi en consonància amb el Conveni europeu del paisatge. Pel que fa al canvi de qualificació del sòl de les finques de rodalies, que ells han fet entre l'avanç de POUM i ara, es pregunten si serà suficient per potenciar els seus valors per contribuir a la revalorització general de la identitat d'Alella, i, en especial, el sòl agrícola en la seva vessant de denominació d'origen urbana. Una proposta possible passa per mantenir uns paràmetres d'aprofitament semblants als actuals, reforçant l'estructura típica d'aquestes finques, espai agrícola a les parts baixes, residencial a les terrasses intermèdies, vinya i bosc a la part alta. Finques, com Can Boquet, en podria ser un exemple. La plusvàlua pública que significa tenir

aquestes finques en forma, es podria compensar amb la possibilitat de la divisió horitzontal amb un lleuger augment de l'edificabilitat a l'estil de l'actual qualificació de casa jardí. El que volen Gent d'Alella és preservar els valors paisatgístics d'interès especial, el sòl del valor agrícola, el patrimoni arquitectònic natural i cultural, i, en definitiva, la identitat del municipi. Resoldre els problemes que tenen i no generar-ne de nous, això ha de ser l'objectiu del planejament. Després d'aquest procés que, pels actuals regidors no només a l'oposició sinó també al govern, comença el novembre de 2009, donat que la major part d'ells ho són per primera vegada, són regidors per primera vegada des de les eleccions de 2007, i per a tots aquells ciutadans que no varen participar en les sessions participatives de 2004 i de 2005, perquè encara no vivien a Alella o perquè no se'n van assabentar o pels motius que fossin, i també per aquells nouvinguts que també tenen dret a dir-hi la seva, han generat les propostes que resumides acaba de descriure i han analitzat els documents que l'equip redactor del POUM els ha presentat. Tot i insistir en la dedicació i la professionalitat dels treballs que s'han fet, argumenten el seu vot en contra, no només per les dificultats de trobar reflectides moltes de les propostes que han fet, sinó per tot un seguit de qüestions que són les següents: la manca d'alternatives. La normativa relativa a la redacció de POUM'S aconsella la inclusió d'alternatives a les solucions proposades. Aquest plantejament que es proposa no en dóna, ni per a l'habitatge, ni per als equipaments, ni per a la mobilitat. Podrien dir que és un POUM sense cintura. L'obsolescència de les dades. A l'avanç del POUM ja varen advertir que les seves hipòtesis es basen en dades extremadament antigues. Donar solucions a problemes de fa 10 o 15 anys no necessàriament implica resoldre els problemes d'avui. Les dades més recents sobre ocupació i sobre activitat econòmica a Alella són de 2001; sobre localització dels treballadors de 2000; sobre sectors d'activitats de 2002, etcètera. Els càlculs d'habitatge es fan a partir de projeccions des del seu punt de vista incorrectes. Aquest és un fet que han vingut manifestant des de fa mesos. No hi ha font més fiable que l'Institut Nacional d'Estadística, i les últimes dades que són de l'octubre de 2009 diuen que Catalunya ha deixat de créixer. Per a la província de Barcelona s'estima un creixement negatiu de 22.000 persones els propers deu anys. És a dir, 2.200 habitants menys cada any. Quants

en toquen a Alella? En canvi, els documents del POUM diuen que en el període de 2010-2027 les projeccions totals de llars fixades per la memòria social és d'entre 617 i 918, el que ara presenta una cobertura suficient del potencial total d'habitatges resultant de la modificació del planejament general que permet entre 877 i 937 habitatges, 513 en sectors a desenvolupar. D'altra banda, de les dades de la documentació que els han facilitat, entre 2001 i 2007, Alella ha crescut un 10,6% en habitatge i només un 2,3 en població. Els recorden que més del 70% de la població és migració comunitària i paradoxalment les seves projeccions demogràfiques en l'escenari endogen a aquells sense migracions ja estima una pèrdua de població per a Alella d'unes 400 persones, entre 2009 i 2027. Un altre dels aspectes pels quals hi voten en contra és allò que ells en dirien dèficit democràtic. El novembre de 2009 es varen abstenir a l'avanç de POUM. Portaven més de dos anys de mandat, i en aquest temps no es va produir cap debat entre els grups municipals sobre el planejament. No només no va haver-hi debat, sinó que es van trobar amb un avanç totalment cuinat i un munt de documentació impossible de pair en quatre dies. Creuen que ha mancat espai per al debat i que aquest planejament és fruit de la seva història. Ells governen perquè La Garnatxa volia salvar Rials i aquest objectiu ho ha condicionat tot. No té alternatives, ni ha buscat el debat ni l'enriquiment d'idees, ni dona resposta a un model de poble coherent i compartit. La proposta de transformació de la Serreta ve de lluny. Com es pot veure en el que ara llegirà. D'acord amb els raonaments continguts en l'al·legació formulada per l'Ajuntament d'Alella, el 16 de juliol de 2004, davant del Departament de Política Territorial i Obres Públiques, en ocasió de l'aprovació inicial del Pla director urbanístic del sistema costaner, l'Ajuntament es comprometia únicament a transformar de cara la dotació d'habitatge de protecció oficial i dins del procés de revisió del POUM el sector situat entre el Torrent del Sistres, a llevant, al carrer de la Vinya, al sud, l'autopista C-32, al nord, i carener de la Serreta, a ponent. Van pensar en la Serreta per compensar els propietaris de Rials i d'aquí no s'han mogut. El resultat és un planejament discriminatori amb el territori. Tot el territori d'Alella i el Masnou que queda per sota de l'autopista, quedarà totalment urbanitzat sense cap zona agrícola ni forestal que els recordi un passat llunyà. Això ho publicava la Revista Alella el gener de 2010 *"Tot el territori d'Alella i el Masnou que queda per sota de l'autopista,*

quedarà totalment urbanitzat sense cap zona agrícola, ni forestal, que els recordi un passat llunyà." La població d'Alella Mar i amb menor mesura Can Sors, rebrà tots els costos i tots els inconvenients que es generaran per l'increment de la població, de les necessitats de mobilitat, de la contaminació sonora i ambiental, etcètera. Per exemple, els estudis de mobilitat ja diuen que el 60% dels nous desplaçaments es concentraran en aquesta zona. Per a ells és també un POUM contradictori amb els interessos de la Denominació d'Origen. Sorpren que aquest POUM es contradigui amb el Pla estratègic de desenvolupament turístic d'Alella, aprovat el gener de 2007, que diu que han de vetllar per la preservació de la relació que s'ha establert en aquests darrers 40 anys entre el sòl urbà i el no urbanitzable. Retalls i falques de sòl agrícola i forestal que s'infilten i s'endinsen fins a penetrar dins les àrees urbanes. Ells fan poesia. Manca de focus. Necessiten impacte amb consum de sòl, majors dificultats de mobilitat, més necessitat d'aparcament i d'equipaments que generaran els més de 500 nous habitatges que el govern preveu en els propers 15 anys? A més de tots aquells fruits del reciclatge urbà i de les parcel·les encara per edificar. Si el Pla vigent feia una previsió de creixement de la població a la qual no s'ha arribat ni de bon tros, i entre tant s'han fet noves requalificacions, com és que ara necessiten generar més nou sòl per a habitatge? Si defensen les vinyes, per què volen construir-hi a sobre? Les estratègies no haurien de ser més qualitatives que quantitatives? Creuen que s'han de concentrar a resoldre els problemes que tenen i no generar-ne de nous. També hi ha manca de focus quan plantegen el model de sòl productiu. Ara ja no surt en els documents de l'aprovació inicial, però sí en l'avanç del POUM parlaven d'incorporar una deixalleria a la zona de la Miralda. Creuen que allà hauria d'haver-hi indústria neta, empreses punteres. Han de resoldre la mobilitat. Quin sentit té que el 80% dels vehicles hagin de creuar quasi tota la població per accedir a l'autopista? No haurien de preveure un altre accés que generés menys costos en mobilitat? Han de resoldre l'entrada i sortida a Alella i millorar diversos punts conflictius a més de disposar de més aparcament i d'un transport públic adequat a la demanda. Vol referir-se també a l'informe de sostenibilitat econòmica. Aquest POUM tindrà un impacte econòmic incert. Com es diu a la pàgina 10, les obligacions del POUM ja en el primer quinquenni suposen unes càrregues molt rellevants per a l'Ajuntament,

obres al Casal i la nova biblioteca, que caldrà complementar amb recursos de tercers i els provinents del desenvolupament urbanístic. Les necessitats de finançament que no són a càrrec de sectors són de 27,17 milions d'euros, dels quals 7 milions preveuen que seran de subvencions. Que, en el supòsit que no es rebessin, l'Ajuntament els hauria de cobrir. I a la pàgina 17, ja els expliquen que en el segon quinquenni això es resoldria tot i pujar l'IBI. Diuen que estan lluny del tipus màxim i que l'última revisió és de l'any 2002, per la qual cosa el podrien tornar a revisar el 2018. Com a conclusió, han treballat amb el màxim interès i dedicació tractant del POUM, i és impossible resumir més el sentit del seu vot. Comparteixen bona part de l'estratègia i dels criteris que es van marcar, però hi denuncien la incoherència o, millor dit, han intentat amb les seves aportacions reclamar coherència. Amb aquest POUM, l'urbà colonitza el rural i es tornen a trobar en la dinàmica del totxo de finançar els equipaments i l'habitatge. Les intervencions que la gent va fer en les jornades de participació s'havien de tenir en compte i, el seu desig d'opinar, més enllà d'aquelles tres sessions, s'ha d'articular. Insisteix que el que volen des de Gent d'Alella és preservar els valors paisatgístics i d'interès especial, el sòl del valor agrícola, el patrimoni arquitectònic cultural i natural, i, en definitiva, la identitat del municipi. Resoldre els problemes que tenen i no generar-ne de nous. Aquest ha de ser l'objectiu del planejament.

El Sr. alcalde manifesta que si li permeten faria una doble intervenció, la qual una seria apel·lació als grups municipals que al llarg d'aquest darrer any, però al llarg de tot aquest mandat, doncs han tingut una actitud proactiva i de voluntat de consens pel que feia al model de poble. Fan una proposta amb uns objectius de sostenibilitat, de contenció, de preservació del territori i conseqüentment de preservació del paisatge. Entenen que és un document que és perfectible i els demanen que donin el seu suport en aquesta aprovació inicial, entenent que això és un primer punt i seguit d'un treball que ha de continuar i que ha de permetre perfectir aquest document des d'ara fins a l'aprovació provisional en tot el procés d'al·legacions que s'hauran d'estudiar, validar, compartir i veure quines es poden entomar, quines inclouen i van en la filosofia i

mantenen els objectius que aquí proposen per tal de poder fer encara un millor document per, com els deia, perfectir el poble que creuen que entre tots volen per als propers anys. Menció, a part, tindria la intervenció de la representant de Gent d'Alella. Ell ha anat prenent un grapat de notes i ha anat, potser la paraula no seria exaltant-se, però sorprenent-se per algunes de les afirmacions que feia la seva representant. Quan la representant de Gent d'Alella parla de les propostes que han fet al llarg d'aquest temps, la veritat és que els agrada sentir aquestes propostes en el dia d'avui, perquè la seva capacitat propositiva prèvia ha estat, per no dir deficient, ell la qualificaria segurament de quasi nul·la, més enllà d'haver presentat algun document parcial. Però creu que és molt interessant conèixer quines són aquestes propostes o haver conegut què és el que diuen que volen per a Alella. Ell, de moment, fins a data d'avui, només coneixia dues o una proposta i una actitud, i un posicionament. El primer posicionament es va produir el 26 de juny de l'any 2008 quan en aquesta sala de Plens, en aquest Ple, es va portar la proposta d'ampliació d'espai d'interès natural. Era una proposta que passava aquesta voluntat de preservar el paisatge del qual tant s'omple la boca, i era una proposta que fixava que el municipi d'Alella passés de 200 hectàrees o de 227 hectàrees actualment o fins a data d'avui dintre d'aquest espai d'interès natural a 538. És a dir, passar aproximadament un 53% del territori a una protecció que el blindarà o que el blindaria des d'ara fins molts i molts anys. Davant d'aquella proposta que es va presentar en aquell moment, la Sra. Marzo va manifestar que s'abstindria. Ella va manifestar que en principi sempre es mostrava a favor d'entomar primer el Pla general i no anar a plans parcials. I, a més, pensava que s'han de prioritzar aquelles coses que sí són responsabilitat de l'Ajuntament o responsabilitat, en aquest cas seva, com a Ajuntament, com a municipi. I aquestes prioritats són les competències que tenen. I, per tant, on han de posar els esforços és en la situació dels carrers, en els forats i en totes aquelles qüestions que els veïns necessiten. En aquella manera, a una proposta de protecció del paisatge d'un major blindatge del que es proposa en aquest planejament, es manifestava dient que s'abstenia i que aquestes coses no eren responsabilitat seva. La següent o l'única proposta fins a data d'avui presentada per la representant o per la portaveu del grup de Gent d'Alella, la va fer el 30 d'octubre d'aquell any 2008, proposant una moció perquè a Alella s'implantés

una àrea residencial estratègica. Per aquells que no sàpiguem què és una àrea residencial estratègica i que, a més, en aquell moment es sol·licitava perquè Alella precisava de forma urgent d'habitatge públic de compra i lloguer i nous equipaments que donessin resposta a les necessitats de la població. Aquestes àrees residencials estratègiques era una aposta llançada per la Generalitat de Catalunya on es dibuixaven per a la seva execució urgent o quasi immediata àrees residencials amb habitatge de tipologia plurifamiliar amb densitats més altes del que pugui arribar a tenir la proposta que es fa en l'àmbit de la Serreta per a implantació d'habitatge. I allò no era una proposta parcial, no era una proposta parcial. Quan feia tres mesos o quatre mesos que havien dit que no, que per a ells primer s'havien d'entomar les prioritats del Pla general. Clar que algú que es nega o que considera que no és responsabilitat d'aquest Ajuntament la protecció del paisatge incloent més de la seva meitat del territori o incloent més de la meitat del territori del poble dintre d'un espai d'interès natural, dient que la seva responsabilitat és tapar forats com Ajuntament, i que després, al cap de tres mesos, proposa una àrea residencial estratègica, no té cap credibilitat en una proposta de model de poble de la qual ella parla de manca d'alternatives, quan ella mateixa ha estat incapaç de suggerir on s'hagués ubicat aquesta àrea residencial estratègica, i va ser incapaç en aquell moment, moció que va ser rebutjada per dotze dels tretze regidors d'aquesta sala, per cinc dels sis grups municipals d'aquesta sala, i que d'aleshores ençà no s'ha manifestat cap alternativa. És molt maco parlar de paisatge, però dues terceres parts del territori continuaran durant molts anys com a sòl no urbanitzable, com a sòl agrícola i com a sòl forestal. És objecte d'aquest Ajuntament la promoció i la preservació de la seva senya d'identitat que és el vi, és la vinya, és la denominació d'origen. I per això, més enllà del POUM i dintre del POUM, però més enllà del POUM s'està treballant perquè aquesta marca d'Alella, que a ella tant li agrada, es reposicioni en el mercat del vi com un referent. I en aquesta línia han vingut treballant. La regidora Sra. Marzo dibuixa un món idíl·lic, dibuixa que aquí es pot adquirir sòl i finques per fer habitatge dotacional sense haver de fer cap tipus o cap habitatge més en el poble o habitatge de renda lliure més en el poble. Com pensa comprar-ho? Amb quins diners? Pensa ella aconseguir aquests sòls per poder-hi encabir habitatge dotacional? L'Ajuntament d'Alella té un dèficit importantíssim de

sòls públics. Aquest dèficit, amb aquesta proposta de planejament que porten avui a Ple, queda resolta amb suficiència i permetrà que els futurs ajuntaments tinguin la capacitat de decisió que, moltes vegades, i no parla des d'ara sinó dels diferents ajuntaments que hi ha hagut en els darrers anys, des de l'aprovació del Pla General, han tingut la manca o la incapacitat per estar lligats de mans i peus a l'hora de poder aconseguir nous sòls per a equipaments, nous sòls per a habitatge social. La regidora Sra. Marzo parla de la divisió horitzontal com a la gran solució per al seu desenvolupament. Ella pretén doblar la densitat de les actuals urbanitzacions? Pretén que sobre les mateixes xarxes o infraestructures viàries passin el doble de vehicles? En fi, la veritat és que, en qualsevol cas, ha estat interessant conèixer quines són aquestes propostes seves. La Torre del Governador. Aquí parlen que pugui ser el gran parc urbà i el gran equipament no saben de què. Ella sap què val la Torre del Governador? Ha demanat preu? Sap què val rehabilitar la Torre del Governador? Com deia la regidora Sra. Marzo, amb la manca de recursos econòmics que tindran, la compraran i la rehabilitaran tot a la vegada? No ho sap. La penúltima, ella parla de dèficit democràtic. El que sembla clar és que el que ella no proposi no serà democràtic. Aquí s'han fet jornades de participació, s'ha informat abastament o s'ha intentat informar abastament la població; s'ha creat un web on s'ha anat penjant tota la documentació que hi havia; s'han estat recollint al·legacions i propostes de veïns durant molts mesos i anys, algunes de les quals fins i tot fora de qualsevol termini preestablert legalment; i com que a ella tàcticament no li interessa, doncs tenen un dèficit democràtic en aquest POUM, és molt contradictori, etcètera. No sap si com ella deia, referint-se al Pla especial estratègic de turisme, ells fan poesia. Ell creu que la regidora Sra. Marzo fa demagògia.

El tinent d'alcalde Sr. Asensio demana la paraula per tal de manifestar que pensa que se n'han dit de molt grosses de l'alçada d'un campanar i més, i coses absolutament incertes. I després, evidentment, la regidora Sra. Marzo ha elaborat un discurs, ve li han elaborat un discurs, perquè tota aquesta cantarella té autor conegut, i, per tant, d'originalitat cap, ni una de les propostes que ha fet. I s'apropia d'un discurs que existeix en aquest

municipi, a més, d'alguna manera el verbalitza, ell diria, d'una persona molt concreta a la qual té en gran estima i valoració, però sap perfectament o saben perfectament el devenir de com ha anat el procés de redacció. Ella accedeix a l'acta de regidora el 2007 sense conèixer ni un borrall del municipi, les dificultats que això li suposa i és lògic, però això li porta a dir que l'aprovació de l'avanç de pla de l'any 2009, de desembre del 2009, està cuinada. El primer que van dir a tots els regidors que van sortir de les urnes el 2007, va ser que el procés de revisió era viu, i que existia una documentació encarpetada per part dels anteriors redactors del planejament que tenien l'encàrrec de fer-lo; és una documentació que, a molts nivells, la seva elaboració, la seva tramitació, podria ser pròpia o bé de l'aprovació inicial o bé d'un tràmit d'avanç, per tant, era important que ells recuperessin aquesta documentació i s'hi familiaritzessin. Ell reconeix o diria, perquè és una apreciació subjectiva, que aquesta aproximació no la van fer o no la van fer amb la constància que segurament tocava, perquè sinó no s'entén que gaudint de tota una documentació que ja estava elaborada i que, per tant, no es començava una feina de zero, es digui que la feina era cuinada. No és que fos cuinada, és que hi havia molta feina feta i entén que el marc formal per al debat, el van constituir de manera conjunta, de manera unànime, de manera compartida. I el que no s'hi val ara és fugir d'estudi i dir que el programa de participació ciutadana que s'ha dissenyat és de mínims. Evidentment, li nega la major. A l'hora de redactar o de fer aquesta proposta de programa de participació, evidentment, venien d'una experiència prèvia el 2004, que pensa que va ser enriquidora. Per tant, per part de tothom qui la va viure era la primera vegada que després de tot un seguit, un reguitzell de modificacions puntuals i d'activacions d'unitats d'actuacions previstes en el planejament general en el marc del mandat 1999-2003, doncs que no es va fer consulta pública de cap mena, simplement les modificacions puntuals anaven caient i es transformava Can Calderó, i es transformava Can Vera, i es transformava Cal Doctor, i es transformava el Sot del Marquès. Bé, quina participació hi havia? Doncs cap ni una aleshores. Per tant, la proposta que es va fer el 2004, en el marc del procés de revisió, pensa que va portar una alenada d'aire fresc en aquest municipi. Evidentment, no serà ell, ni pensa que els toqui a cap membre de l'equip de govern, ni del col·lectiu al qual pot representar, dir que era el sùmmum i que era immillorable.

Evidentment, no dirà això, però se circumscriu o arrenca d'un context que és aquest i que sembla que la regidora Sra. Marzo no ho va viure. Ell pensa que no ho va viure, perquè arribar a concloure que La Garnatxa es va presentar per salvar Rials i això ho ha condicionat tot, doncs es meravella de la influència que pot arribar a tenir La Garnatxa, que com algú va dir "són pocs però mouen molta gent" pugui haver arribat a tenir sobre els redactors del Pla territorial metropolità, que gairebé no li dirà que no sap quina cara fan perquè sí que sap quina cara fan, però l'al·lucina que un col·lectiu d'àmbit local i format per una gent que en el seu moment van ser objecte de determinats qualificatius puguin haver arribat a influir de tal manera que el Pla territorial metropolità hagi decidit que una de les poques estratègies d'extinció que estableix sigui precisament en el polígon industrial de la Vall de Rials. Per tal, hi ha molta demagògia en el discurs de la regidora Sra. Marzo, poca originalitat, perquè li han fet, poques aportacions, perquè n'hi va fer una i és aquesta mateixa, i això que ha llegit és allò que els va lliurar fa una colla de mesos. I bé, arrugant-se un discurs o un contingut, que ella no explica, que el Pla General en moltes qüestions, en totes aquelles que són de la seva competència, els està donant sortida. I la regidora Sra. Marzo parla de la possibilitat de dividir horitzontalment finques patrimonials emblemàtiques o representatives des del punt de vista arquitectònic. Això, el planejament urbanístic que s'està proposant ho recull. Per tant, què els està volent fer creure? Que no ho recull? Sí, ho recull, però a través d'una via reglada que és l'elaboració d'un Pla especial. Que ella faci un Pla especial, s'estudiarà si està en un àmbit de protecció paisatgística pel paisatge, i, doncs bé, la proposta del govern municipal i del conjunt de grups municipals que fins ara li havien estat donant suport, de delimitació d'unes zones o d'identificació d'unes zones de protecció ambiental i paisatgística, és molt prèvia a la presentació d'aquest document de dos fulls que ella ha aportat en el procés de redacció. Per tant, que ella parli de paisatge, doncs està bé perquè redunda en una qüestió que el planejament i el planificador ja ha vist i li ha donat aquesta sortida, i que, segurament, en bona part és coincident. Per tant, la regidora Sra. Marzo no ha d'intentar fer passar bou per bèstia grossa, perquè no és el cas. És a dir, està vestint un discurs partint de la base que el planejament no està contemplant determinats suggeriments que ella està plantejant, que són extemporanis,

perquè el plantejament ja s'havia manifestat al respecte l'any 2004, l'any 2005, amb les propostes i amb els treballs que tenia elaborat a nivell intern i dels quals tots els regidors podien tenir coneixement, i, evidentment, de la proposta o la formulació de la proposta d'avanç de pla. Per tant, entre l'avanç de pla i l'aprovació inicial ella fa una aportació d'un parell de fulls? Correcte, però bona part d'això ja està contemplat. Hi ha una cosa que no es pot admetre de cap de les maneres, i és que la regidora Sra. Marzo digui que el sòl urbà ho colonitza, ho colonitza tot o colonitza una part del terme municipal. A veure, ella és tan coneixedora com qualsevol de les persones que hi ha assegudes en aquesta taula i ja es va parlar, ell diria que fins i tot en el marc de la Comissió de seguiment de les entitats del procés participatiu, que el balanç del sòl urbà de la proposta d'aprovació inicial que porten a Ple en relació al planejament vigent s'incrementa a l'entorn de les 7 hectàrees. És a dir, el sòl urbà creix en 7 hectàrees. És clar, això és una colonització respecte un terme municipal que en té unes 172 i de les quals li podria fer el desglossat, i està a la memòria, afortunadament, perquè ho pugui llegir i ho pugui contrastar, de quina mena de colonització parlen. D'aquestes 7 hectàrees de més, 8,6, és a dir, ja hi ha una hectàrea i mitja més, són conseqüència del pas a sòl urbà del tram de riera que es va soterrar des de Can Llimona, o des del pou sorrer de Can Magarola fins el carrer Canonge. En el planejament de l'any 1987 la riera marxava a cel obert, era un sistema hidrogràfic. Actualment, la riera, bé hi és, però hi és encaixonada, i, per tant, el sobre es destina a altres usos, alguns provisionals i potser finalment no compatibles el cent per cent amb l'objecte que es pretén, que és que es converteixi en un passeig, com pugui ser la qüestió de l'aparcament. Però a tots els afectes és un sòl urbà. Per tant, el que no hi entra en cap cap, mínimament entenimentat, és que aquests 8,6 hectàrees de superfície que computen aquests trams soterrats es continuïn deixant en el sòl no urbanitzable, ha de ser sòl urbà, no? Per tant, que es fixi, que ràpid, en un sol exemple, li ha anul·lat aquest increment de 7 hectàrees de sòl urbà. N'hi pot dir més. L'hectàrea i mitja de Cal Doctor, que segons el planejament vigent, per una errada, probablement del planificador, li atorga un règim de sòl diferent al que correspondria a la qualificació urbanística. Per tant, s'ha de regularitzar. No pot ser que una finca que és casa amb jardí estigui en el sòl no urbanitzable, perquè és una excepció que no està

enlloc més i que amb bona lògica s'ha de regularitzar. Per tant, ha de sumar una hectàrea i mitja de sòl urbà que "de facto" el seu pas d'un règim a un altre no genera cap alteració respecte de l'edificabilitat per via directa d'aquesta finca. Una altra, 3,6 hectàrees de tota l'illa que estaria formada entre el carrer de les Heures i Marià Estrada. Si s'hi fixa, per tant, Can Bertran, Can Gaza, que és el casal dels avis i dels joves, les cases dels pisos d'en Grau i així fins a Cal Vell, això l'any 1987 era una mena de rodalia, era la riera a cel obert i allà començaven els camps de conreu o les hortes de Can Bertran Can Vilana, i fins a dalt. Bé, això no només està soterrat sinó que s'ha urbanitzat. Per tant, serà lògic que si té els serveis a peu de parcel·la, tots i cadascun dels que es pot exigir a un sòl urbà, això passi a ser un sòl urbà. I què fa el planejament per evitar d'alguna manera la degradació d'aquest espai a efectes paisatgístics? Doncs ho incorpora a l'àmbit paisatgístic de la Coma Clara i estableix que el volum d'ordenació i l'edificabilitat i l'aprofitament, per tant, d'aquest àmbit, encara que passi a ser sòl urbà, és el mateix que tenia en el sòl no urbanitzable. Per tant, simplement hi ha un canvi de règim de sòl, però no hi ha un canvi d'aprofitament urbanístic de cap mena. I n'hi aniria dient unes quantes més. Tot plegat en suma set. Per què? Perquè per una altra banda hi ha unes desprogramacions i unes desclassificacions, a les quals ha fet referència abans, a Rials, a Can Magarola, a Nova Alella i a Can Comulada, de parcel·les perifèriques mal orientades amb pendents no aptes per a la construcció, i bé, un polígon industrial que no sap si La Garnatxa és el causant que finalment, que sembla que finalment pogués arribar a desaparèixer. Doncs, segurament sí que hi ha contribuït. Però parlar de colonització per 7 hectàrees, li sembla absolutament fora de lloc, fora de mida. Li ha donat les dades de superfície i li pot donar les dades de sostre, en metres quadrats, de l'edificació potencial que el planejament actual admet i la que el planejament proposat admetria. Doncs, pel cap baix, i, segurament, hi pot haver alguna errada, però en qualsevol cas, pel cap baix, hi ha un diferencial a favor del nou planejament de en menys 2.000 metres quadrats de sostre. Amb la transformació que suposa la Serreta, que la regidora Sra. Marzo considera que és inassumible, i no sap si n'ha dit alguna altra que consideri també inassumible, però afegint-hi tot, també la Serreta, el terme municipal es treu de sobre, o deixa de computar 2.000 metres quadrats de sostre. És poc, però en una revisió d'un planejament

que té una colla d'anys, que s'està fent un planejament segons ella tan agressiu, tan expansionista, tan poc sostenible i tan colonitzador, doncs bé, hi ha dues magnituds que no li acaben de quadrar, que serien les de superfície, de règim de sòl, i les de sostre pel que fa a edificació. Respecte a dades de població, pretendre que les dades de l'INE, que és un institut o que és un organisme estadístic per al conjunt de l'estat, afini, és a dir, el que per a ells són les seves mitjanes, o les seves projeccions, que això sigui extrapolable necessàriament a la realitat d'Alella, doncs que miri que, al Maresme, diverses poblacions que estan a tocar una de l'altra poden haver tingut tendències similars. Li assegura que el creixement que ha experimentat Alella, en els darrers deu o quinze anys, té poc a veure amb el que, segurament, ha experimentat Teià. I estan un al costat de l'altre. Alella va fer el creixement fort dels anys 70 als anys 90, i Teià l'ha fet dels anys 90 en endavant. I l'INE què li dirà? Quin percentatge li donarà? El de Teià, el d'Alella? No, cap dels dos. El de Catalunya, el de l'àrea metropolitana? Tampoc. El de la demarcació de Barcelona en el millor dels casos. Per tant, pretendre negar que Alella té un atractiu en aquests moments, que ella diu que és paisatgístic, no li nega, però complementat per una millora residencial, per una atracció d'un tipus de gent amb poder adquisitiu que fa que Alella continuï tenint atractiu i potencial d'atracció, igual que per aquesta gent a la qual ella s'ha referit com a nouvinguts, que el 2004 no eren en el procés de participació i que ara sí que tenen ganes de dir-hi la seva. Aquesta gent no sap la visió que tenen d'Alella, de fa cinc anys o de fa deu anys. No té res a veure la visió dels que tenen 30, 35 que estan per aquí o de la gent que en té 50. Les transformacions que ha sofert Alella en pocs anys han estat immenses. I si eren atractives per a una persona que va veure Alella fa quaranta o cinquanta anys, i per una que l'ha vist fa cinc anys, quan les diferències són tan bèsties, doncs, probablement, ho continuarà sent per a qualsevol persona amb poder adquisitiu i amb ganes de millora residencial, establint-se al Baix Maresme i en concret a Alella, encara que canviï o que s'augmenti en 7 hectàrees el sòl urbà. Intentar blindar-se d'aquesta possible, més que possible arribada d'immigració ben estant, per a millora residencial, i que aquesta gent serà la que els permetrà reposar l'oferta d'habitatge que vagi quedant vacant de determinades tipologies unifamiliars, aïllades, amb urbanització i tot això, doncs això ho continuaran tenint. Probablement amb nivells

inferiors als que han tingut fins ara? És probable. Quant a la projecció demogràfica, amb tots els respectes, pensa que potser per la feina que li ha tocat allò de veure i d'haver de tractar amb gent de disciplines i de formació molt diversa: enginyers agrònoms, ambientòlegs, enginyers, arquitectes, doncs considera que la feina, i cadascú se sap sobretot la seva, que està bé tenir allò visions transversals, però que s'ha de ser respectuós amb la feina clar. És a dir, carregar-se una projecció demogràfica feta per una gent que ells consideren competent, que a més va ser proposat, i va ser assumit, i compartit per la resta de grups municipals. Vol dir que l'equip al qual s'encarregarà la memòria social, el document que fa aquesta projecció, és el mateix equip que va fer la memòria social del Pla local d'habitatge i ningú no hi va tenir res a dir, i la memòria social del Pla local d'habitatge feia unes projeccions que han estat corregides a la baixa en alguns dels tres escenaris que s'han contemplat i que ella va beneir perquè, entre altres coses, la regidora Sra. Marzo va votar a favor del Pla local de l'habitatge. I que es fixi si el va votar a favor que, fins i tot, es va parar a considerar emparant-se en el Pla local d'habitatge que calia dotar amb la màxima urgència Alella d'habitatge a preu assequible. De quina manera? A través de la programació d'una àrea residencial estratègica. Que es fixi que el que, a la regidora Sra. Marzo, li anava bé el 2008, quan la qüestió de la Serreta existia, evidentment no se n'amaguen, l'Ajuntament va fer una opció. Altres Ajuntaments de l'entorn no sap el que hauran fet, ni altres equips de govern amb anterioritat a ells, però a cada planificació o a cada acte administratiu que ha fet l'administració superior en matèria territorial aquest Ajuntament s'hi ha manifestat. I, per tant, quan surt a informació pública el Pla director urbanístic del pla costaner, l'Ajuntament fa la seva al·legació. És lògic, estan al marc d'una revisió del Pla General, i, per tant, li ha de dir a la Generalitat si té previsions o no d'actuació, de transformació en algun sòl que sigui, d'alguna manera, objecte d'anàlisi per part de la Generalitat. I, evidentment, com consta en la memòria de l'avanç del pla de l'any 2009, l'Ajuntament ratifica, i no s'amaga de dir res, doncs efectivament pel que fa a l'anàlisi que la Generalitat podia fer a través del Pla director urbanístic del sistema costaner dels sòls de la Serreta i del Torrent de Vall Cirera, l'Ajuntament va presentar una al·legació en data tal, amb número de registre tal, i que a ella li ha anat perfecte per repescar. I és així.

L'Ajuntament, ja aleshores, sense tenir res a veure amb la qüestió de Rials, ja va veure o ja va intuir en el marc del procés de revisió del Pla general, que si calia, que caldria, habitatge d'una tipologia a preu assequible de promoció pública i de promoció privada, aquell àmbit era susceptible d'acollir-lo. I, per tant, va fer aquesta al·legació o aquesta consideració. Que, evidentment, la Generalitat podia haver desestimat. I si la Generalitat no va desestimar-la és perquè deu considerar que és un sòl hàbil. I que es fixi si ho considera un sòl hàbil que amb posterioritat a la redacció i a l'aprovació definitiva del Pla director urbanístic del sistema costaner l'any 2005, l'any 2010 aprova el Pla territorial metropolità de la regió de Barcelona. I què fa? Respecte aquest sòl diu, amb aquella distinció que els ha fet abans al principi de si era un sòl de protecció especial o era un sòl de protecció preventiva, diu que aquest és un sòl de protecció preventiva, per tant, es pot transformar. Li resulta al·lucinant tot plegat. El tema de la Serreta té delictes, perquè pensa que ha estat aclaridora la intervenció de la regidora Sra. Marzo, perquè més enllà de llegir aquells dos fulls que els va lliurar, com a mínim saben alguna cosa més de Gent d'Alella. Quan van concórrer a les eleccions estava sobre la taula, probablement al mateix temps que ells feien pública la seva candidatura, l'Ajuntament estava debatent de viu en viu la qüestió de Rials, l'aprofitament estava més o menys consolidat en base a una directiva jurídica, i si calia compensar aquest aprofitament per la via urbanística. I aquell efecte, l'Ajuntament, en aquell moment, va considerar escassament, segurament dos o tres mesos vista de la convocatòria electoral i ho va anunciar i ho va explicar als veïns de la Soleia, els van reunir i els ho van explicar. I va sortir publicat a El Full. Que no s'amaguen de res. El debat estava absolutament a la palestra, era públic, i ells es van presentar i no recorda ni un sol gest, ni una sola declaració al respecte, ni sobre el model territorial ni sobre res. Ni si eren dretes o si eren esquerres o què eren. Tot això són coses que encara no saben, però, sobre el model territorial, la cosa va agafant forma. I com a mínim saben que podrien estar en l'òrbita d'aquesta gent no al pati de casa seva. És a dir, no a determinades propostes però sense alternatives. I quan proposa tampoc diu on, perquè com que no ho coneix. L'argument és cal una àrea residencial estratègica perquè cal dotar de manera urgent, però, on ho faria? A no sap, perquè no coneix el terme municipal. Doncs ja li van dir, els sòls aptes per pendents i topografia són o la part

baixa de Rials, o la Serreta o el Pla o a la Vinya de Can Sans. O vol fer-ho aquí a Coma Clara? No hi ha més. Per tant, quan ella proposava fer l'àrea, més enllà del brindis i de tot plegat, doncs calia que s'hagués retratat, i, per tant, no li val ara que la regidora Sra. Marzo s'erigeixi com a Joana d'Arc del col·lectiu de veïns de la Serreta. Evidentment, la seva postura és absolutament legítima i comprensible, però ell ha de dir que ella no mereix, al seu entendre, cap mena de credibilitat per posar-se al davant o per participar de l'atiament dels ànims en aquell sector. Perquè no ho va fer quan ho podia fer? Quan era públic i notari que l'Ajuntament estava preveient la possible transformació amb una densitat i amb un nombre final d'habitatges molt superior al que s'està fent en el marc de l'aprovació inicial del planejament general tan superior com en 80 habitatges més. És a dir, estaven parlant de 277 habitatges màxim. I ara s'està parlant de 198 habitatges màxims, i ells no van dir-hi res. El Sr. alcalde s'hi ha referit. Hi ha una proposta de blindatge o d'extensió i ampliació de l'espai d'interès natural a proposta de l'equip de govern, Esquerra Republicana – La Garnatxa i el Partit Socialista de Catalunya, i, a ella, només se li acut dir que l'Ajuntament ha d'anar a tapar forats. Doncs podia haver dit en aquell moment que, malgrat que havien d'anar a tapar forats, que ella considerava que potser un sòl que no estava incorporat, perquè tot això estava grafiat i estava justificat per què en determinats àmbits s'hi proposaven uns espais i uns altres no, ella hi podia haver trobat a faltar aquell espai. No va dir ni ase ni bèstia. Ella podia haver manifestat alguna cosa respecte de la Serreta i no ho va fer. Al tema de l'àrea, ja s'hi ha referit. És a dir, és igual, les densitats, com ha dit el Sr. alcalde, són considerablement més altes. Entén que la regidora Sra. Marzo té una relació doncs política i amistosa o de simpatia amb un determinat col·lectiu polític, que té Alcaldia a l'Alt Maresme que es diu Pineda, que malgrat tenir un percentatge elevadíssim d'habitatge buit i d'habitatge vacant, no se'ls acut una altra cosa que programar una àrea residencial estratègica amb 1998 habitatges, amb una densitat del 0,7. I ella s'hi encaparra amb la idea i els la porta aquí, però, a diferència del l'alcalde de Pineda, no els diu on la vol ficar. Bé, val a dir que, evidentment, la tipologia d'aquest tipus d'àrees en cap cas és de planta baixa i dos. Són planta baixa i tres o blocs de planta baixa i cinc. Per tant, compte, i ho diu perquè ells consideren, o ell com a mínim considera que és bastant esclau de les seves paraules i de

les coses que publiquen, i la regidora Sra. Marzo no és gens esclava de les seves paraules, no. Li acostuma a entrar per una orella i a sortir per una altra, i no atén cap mena d'explicació o raonament. Fa que sí amb el cap, però després l'esventa cap on li sembla. Bé, tercera oportunitat i amb això acaba. Ell creu que amb els veïns de la Serreta això hauria de ser prou aclaridor. L'Ajuntament acorda constituir una Comissió de seguiment dels treballs de redacció del planejament i ho fa en el marc de participació ciutadana que tots s'han donat. I torna a dir-ho, tots s'han donat. Aquesta Comissió de seguiment, i ella diu que no hi ha hagut lloc per al debat, la convocada sempre el govern i el regidor, no ha estat mai instada per cap grup de l'oposició si volen parlar en aquests termes, i s'han celebrat, fins a dia d'avui, li sembla que un total de 13 reunions. Si repassen les actes, i malgrat que per part de les persones que aixequen l'acta es demana que si algú vol fer constar en l'acta alguna cosa, ell creu que si ressegueixen les actes no veuran constància escrita de cap defensa, ni aferrissada ni de cap mena, respecte de l'opció de la Serreta ni de cap alternativa. Ho diu perquè si algú diu que han estat poc creatius, les actes també recullen el que recullen. I, bàsicament, acostuma a ser exposicions i monòlegs del regidor o del tècnic, la qual cosa, ell ho inscriu en aquesta lògica d'un treball en paral·lel, honest per part dels grups municipals en què han anat seguint els treballs i, per tant, han anat validant o han anat matisant els treballs a mida que anaven avançant, però, en cap cas, perquè avui algú es desmarqui com s'està desmarcant. Això enllaçaria, i de moment acaba amb el tema del programa de participació ciutadana, que és un programa de mínims. A veure, que és de mínims ho van escriure ells mateixos. Aquest programa és un programa de mínims que es pot ampliar si es considera pel comú dels grups municipals doncs que cal ampliar-ho amb alguna de les seves facetes. Bé, li dirà que per redactar-lo van haver de mirar molts programes de participació ciutadana, perquè malgrat que ella diu això de la llei, doncs la llei no diu res. La llei, a l'article 3 diu que per donar per iniciat un procés de revisió del planejament s'ha d'haver aprovat simultàniament o prèviament un programa de participació ciutadana, del qual no diu amb quin contingut, i un avanç de pla. Això és el que diu. Ell ha vist programes de participació ciutadana d'ajuntaments importants de Catalunya, que és una explicació genèrica dels objectius, i que en una sessió han fet la participació ciutadana. És clar, que

la regidora Sra. Marzo li pretengui dir que és de mínims quan s'està recollint tota la informació, s'ha processat, i s'ha tingut en compte del 2004 en endavant; s'han tingut en compte totes les al·legacions, suggeriments, al·legacions entre cometes perquè no estaven instades o no eren conseqüència de res; però tot el que té a veure amb el planejament s'ha incorporat a l'expedient i ha estat llistat, i està explicat el seu contingut i què es pretén, i està grafiat en un plànol perquè tothom tingui clar on hi pot haver interès o contradicció amb el planejament, amb la propietat o amb qui sigui. Per tant, que ella pretengui negar que això és una realitat i que el programa de participació ciutadana preveu presentació pública, tres sessions, retorn, creació d'una comissió de seguiment a nivell intern, creació d'una altra comissió d'alguna manera per auditar el procés participatiu amb les entitats. És a dir, això es va portar a Ple, però és que les coses de Ple no cauen del cel, s'acostuma a deixar un temps, que a vegades potser no són els quinze dies, però el programa de participació ciutadana garantit una setmana abans hi va estar. Convergència i Unió va fer un suggeriment i li sembla que tots plegats van entendre que era perfectament assumible i que havia estat un dels trets característiques de la primera participació del 2004 i van obrir un grup en el qual convocaven les entitats i els grups municipals, com a mínim perquè estiguessin assabentats de la tramitació que hi ha és prou feixuga i és prou complicada, i dir doncs ara estan en aquesta fase o anem a aquella fase, que ho fessin córrer entre els seus associats. Tot això és una aportació de Convergència en aquest període de temps que hi ha entre que el document es proposa, es parla, es deixa a disposició de tothom i s'aprova. I la regidora Sra. Marzo no en va fer cap ni un de suggeriment. Per tant, es va aprovar amb el contingut que es va proposar pel govern amb una afegitó de Convergència i Unió. I en el decurs d'aquest temps i parlant-ho amb ells, en la Comissió de seguiment de grups municipals, es va dir que atès que feia molt de temps que han tingut lloc les jornades de participació i que estan recollides les propostes, en comptes d'esperar a l'aprovació inicial, com inicialment preveu el programa de participació ciutadana, què els sembla s'hi fan el retorn abans? Doncs bé, s'acorda o si més no es parla en el marc de la Comissió de seguiment i es fan dues sessions extres, que no estaven contemplades enlloc, per parlar d'allò fil per randa, seguir cadascuna de les propostes, si s'ha contemplat si no s'ha contemplat, perquè i de quina manera. És a dir,

el que no val és despatxar-se amb un escrit, bé això ja tindran oportunitat de parlar-ho després. Que es faci una aprovació coincidint amb l'aprovació inicial, bé l'exposició hi és, però es fa l'aprovació definitiva i la van votar tots. Ara per què es despatxen? Pot ser lícit o pot ser legítim, ho pot compartir, però que ho parli abans en el marc que s'han donat a tots plegats per fer-ho i no que ho deixi anar ara, encara que entén que és l'estil de la regidora Sra. Marzo. Quan parla de participació de mínims, ell li ha de negar absolutament que sigui un programa de participació que estigui per sota de la mitjana de qualsevol programa de participació ciutadana que s'hagi fet. El contrari, diria que més aviat és el contrari. I, per exemple, i amb això conclou, que la regidora Sra. Marzo tracti de veure quants ajuntaments han habilitat pàgina web específic per parlar del planejament, i fins i tot en aquells casos que el puguin tenir habilitat, quins d'aquells el tenen actualitzat i quins documents et pots descarregar i quins no, i els que es pot descarregar amb quin contingut si extractats o no extractats. Després li diu si el que tenen aquí és de mínims o no és de mínims.

El tinent d'alcalde Sr. Serés demana la paraula per tal de manifestar que li resultarà difícil parlar a aquestes hores, perquè han sentit parlar de tantes coses, però en qualsevol cas, com és habitual, el seu grup quan hi ha en el punt de plenari un punt d'aquesta importància sempre acostumen a donar la seva opinió, malgrat que alguns grups diuen que estant al govern no fa falta i tal. Doncs sí, ho fan sempre en els pressuposts i en aquest cas en el POUM perquè s'ho mereix. En qualsevol cas, no s'amoïnin, perquè serà molt breu. Han estat escoltant primer la intervenció del ponent, el tinent d'alcalde regidor d'urbanisme, demostrant la seva preparació, implicació i el coneixement que té de l'àmbit urbanístic. També han escoltat després una proposta que l'ha confós una mica, perquè més que una proposta li ha semblat que era una mica l'encapçalament que va fer el ponent de la Llei d'urbanisme de Catalunya, el professor (...), i d'alguna manera és el que explicaven els preàmbuls d'aquesta Llei. És a dir, els ha explicat què és el que volia el grup de Gent d'Alella, que és més aviat una carta als reis, una carta idíl·lica. I el sorprenent del cas no és això, sinó que és que no li ha sentit mai, en cap

comissió, que estigués parlant de quelcom amb què està en desacord del plantejament que feia l'equip de govern. Que això per a ell era primordial en aquell moment. Uns altres ho han fet. I com que d'alguna manera això que s'ha parlat avui, els conceptes, el per què fan un Pla general per al desenvolupament urbanístic sostenible, com a base, molt bé. Però, han de fer reserves per a equipaments, localitzen nous habitatges, d'alguna manera també crearan àrees que fomentaran l'activitat econòmica. És a dir, estan parlant, en aquest cas, del Pla que es presenta que, d'alguna manera, complau el seu grup perquè és el que havien demanat, i això es veu reflectit i concretat. Per tant, ells són molt més pragmàtics. El que si volen és el que es treballa abans. Ara, per a ells, és només dir sí o no al Pla. Ells diran que sí, perquè tot el treball s'ha hagut de fer abans no ara. Ho podria entendre amb la raó que digués que avui hi havia la televisió de Mataró i volia tenir una quota més important degut a la seva intervenció, perquè fins i tot ha pensat que s'havia prolongat la taula, perquè ha vist que la regidora parlava a vegades més a la càmera que als representants municipals. Això ho pot entendre. Però la regidora Sra. Marzo està plena d'incoherències. Ell no s'allargarà molt perquè és molt tard, però és que fins i tot n'ha sentida una que li ha fet gràcia, per no dir una altra cosa. Quan parlaven del Casal, deia que ara han de fer un Casal, parlen de com es finançarà, com es farà i tal. La regidora Sra. Marzo no s'atreveix davant de la massa social del Casal dir que no poden fer el Casal, i, en canvi, quan el plantegen dins del POUM aleshores diu que això és impossible, que on van a parar, que com el faran. Això és el que ha dit ella. Ell ha entès això. Per tant, qüestionar-ho en un lloc, però quan s'ha de donar la cara davant de ciutadans aleshores res, i sí, el Casal el faran. I n'hi ha més, però avui no és el moment, creu ell a aquestes hores. Dir, que per això ha intervingut, que el grup socialista votarà a favor de l'aprovació d'aquesta revisió de Pla general.

El regidor Sr. Berzosa demana la paraula per tal de manifestar que ideològicament no se'l pot considerar proper al govern que lidera Esquerra Republicana – La Garnatxa associat amb el Partit Socialista. I està clar també, i es dirigeix a la regidora Sra. Marzo, que el grup al qual ella representa està adscrit a una de les corrents més o menys internes del

Partit Socialistes o dels Socialistes de Catalunya que és Ciutadans pel Canvi, i així apareix el seu grup municipal i la seva acta de regidora a la pàgina web de Ciutadans pel Canvi. És així, diu a la regidora Sra. Marzo. També està clar que, aquí, els regidors no vénen a ser amics i cada un ve a representar el paper que li toca, que és el de defensar en principi els interessos de tots els veïns, amb els matisos que la seva connotació política per a aquells que pertanyen a un partit amb vocació de govern, no només a Catalunya sinó, a més, i sobretot, a nivell nacional o de l'estat espanyol, tenen. És lícit que la regidora Sra. Marzo, vulgui venir aquí avui, o hagi volgut venir aquí avui, a aquest Ple, a fer un discurs electoralista, perquè estan a 108 dies d'unes eleccions municipals. La regidora Sra. Marzo ha vingut a fer un discurs electoralista totalment demagògic, mentint als veïns, mentint a les persones que estan avui aquí en el Ple, emparant-se dient que no és el moment d'una expansió urbana del municipi d'Alella. Ell no defensarà, no ha dit que recolzarà el text del POUM que presenta l'equip de govern. No ho ha dit, però el que no li consentirà són les manifestacions o algunes de les manifestacions que ella ha fet. No és el moment d'una expansió urbana, ja ho ha apuntat el Sr. alcalde, quan ella en aquest Ple l'octubre de 2008, el 30 d'octubre de 2008, va proposar l'execució d'aquella àrea residencial estratègica, d'aquesta ARE. La regidora Sra. Marzo pretenia portar 1.200 habitatges al municipi d'Alella, sí, 1.200 habitatges al municipi d'Alella, i ara s'escandalitza i abandera la causa de 198 habitatges que no són els 1.200 que ella pretenia portar. Ella ha dit que una de les seves preocupacions és la liberalització gratuïta dels peatges, però quan en el grup municipal del Partit Popular va portar aquest assumpte a Ple, ella s'hi va oposar, no va votar a favor d'aquella proposta del Partit Popular, d'alliberar totalment el peatge d'Alella, i que la regidora Sra. Marzo es remunti a les hemeroteques de les actes d'aquests Plens, dient que la proposava el Partit Popular, que igual si l'hagués proposat qualsevol altre, però és que, en qualsevol cas, part dels diners que es recaptava als peatges venia o es revertia en la millora del transport urbà. Però està bé que ella avui es vulgui convertir en la Robin Hood dels peatges, perfecte. I parla, a més, o s'ha permès la llibertat de parlar de dèficit democràtic en el procés de redacció del POUM, i per aquí sí que no hi passa. Per què sí que no hi passa perquè, fa pocs dies, la persona que l'acompanyava en la llista en la qual ella va concórrer, va coaccionar a aquest portaveu del Partit Popular i a

la portaveu d'un altre grup municipal present en aquest Ple, en el sentit de "ojito y cuidadín" amb el que votaran respecte l'aprovació inicial, "cuidadín" amb el que votaran respecte l'aprovació inicial perquè prendran complida nota. Aquesta actitud li sembla democràtica? Pregunta a la regidora Sra. Marzo per què això va succeir. Ho va posar en coneixement de la regidora Sra. Marzo i li va dir que esperava les excuses i disculpes d'aquesta persona. Aquesta persona que, a més, té un càrrec de responsabilitat en la plataforma d'afectats de la Serreta. Ells estan intentant instrumentalitzar, manipular a una part dels veïns d'aquest municipi fins el punt d'exercir accions totalitàries antidemocràtiques com són les coaccions en el sentit del vot d'uns regidors d'aquest Ajuntament. I ella es queixa de dèficit democràtic en el POUM? Ella es queixa d'això? Que siguin coherents o, si més no, que intenti ser consistent amb el que diu un dia i canvia el dia següent. Fins i tot ha arribat a dir, a parlar de 500 habitatges. Però si la previsió, i hi ha insistit el tinent d'alcalde Sr. Asensio, són 300 com a màxim. Ella, en la seva campanya electoral, tot i que falten encara 108 dies, ha decidit instal·lar-se en aquesta demagògia barata, manipuladora i coactiva respecte de regidors i grups municipals d'aquest Ajuntament.

La regidora Sra. Marzo demana la paraula per tal de manifestar que Déu ni do, no? Li han donat molta feina. Ha escoltat amb atenció l'exposició que ha fet el tinent d'alcalde Sr. Asensio que ha durat més d'una hora llarga, i, senzillament, ha volgut exposar els posicionaments de Gent d'Alella, que si ells no els coneixen és perquè no han volgut llegir-los, perquè estan en aquest document enviat el mes de maig a tothom. No són dos fulls, en són vuit o deu. Concreta algunes coses. Cap de les coses que ella avui ha comentat, els seus posicionaments no surten avui aquí, cap ni una. No és de rebut que parlin que mai s'han referit a la Serreta, no és de rebut. Han parlat de la Serreta i han parlat de la urbanització i de la construcció d'habitatges sobre vinyes que estan en aquests moments en producció, en diferents texts del Full, en la publicació que van editar el juliol, el juliol de l'any passat, d'acord? I ho han parlat també en comissions. Ho ha preguntat també en una Comissió informativa, concretament la del juliol d'aquest any.

Ara, ella entén que a tots plegats, a tots aquests partits polítics que ells representen, ostres és que el que vingui de Gent d'Alella és que ha de ser demagògic, és que, quins interessos deuen tenir? I amb aquesta cantarella estan des del començament del mandat i amb aquesta cantarella continuaran el proper mandat, d'acord? Perquè no s'entén que hi hagi gent que senzillament tingui ganes de fer activitat política fora dels partits, i això a ells no els agrada. I, com que no els agrada, doncs han de fer servir sempre el mateix recurs de la demagògia. Que ells diguin que Gent d'Alella estan ara atorgant-se el tema de la Serreta, que la perdonin, però la plataforma és la plataforma i Gent d'Alella és Gent d'Alella, que quedi molt clar. I de la intervenció que ella ha fet, que ha durat uns 22 minuts, a la Serreta, s'hi ha referit potser un i mig, d'acord? Per tant, que no li diguin que tot el seu posicionament està relacionat a la Serreta, perquè no és veritat. No sap per on començar, 500 habitatges, sí, li diu al regidor Sr. Berzosa, que s'ha de llegir els papers perquè no se'ls llegeix. 513 nous habitatges, no tots van a la Serreta. 513 nous habitatges. Però el regidor Sr. Berzosa no s'ha llegit els papers, ni tampoc el tinent d'alcalde Sr. Serés. El comentari que ha fet del Casal no té res a veure que ella consideri si s'ha de fer o no el Casal. El que ha fet és llegir literalment l'informe d'activitat econòmica que no sap si el tinent d'alcalde Sr. Serés se l'ha llegit. És l'únic que ha fet, llegir literalment les quatre ratlles que parlen sobre l'impacte econòmic que té el POUM, d'acord? I fa aquesta apreciació, que siguin conscients de les càrregues que suposa en el primer quinquenni la construcció d'aquests dos equipaments. Si vol li torna a llegir. Ningú no s'ha referit als 7 milions d'euros d'endeutament i no s'ho ha inventat, ho ha tret dels documents. En realitat, d'inventiva, n'hi ha poca, poca. Possiblement no hi ha originalitat, evidentment que no n'hi ha. És que les dades a què s'ha referit són dades publicades en els mateixos documents que tots han pogut veure, que tots han pogut llegir, qui ho hagi fet. Sobre les accions de participació, o les comissions de seguiment de POUM, se n'han fet tretze. Tretze sessions en les quals ells han fet, com sempre, una exposició didàctica de l'avanç de cadascun dels documents. És evident que al principi feia, comentava coses, des del punt de vista de participació o des del punt de vista que fos. Va arribar a la conclusió que no tenia sentit, perquè després no s'encetava cap tipus de debat i cap tipus de discussió. És a dir, ells els han fet tretze classes magistrals dels

documents a mesura que els anaven tenint. I no li val que ell li digui que tots aquests document estaven ja preparats, perquè cada vegada que ha anat demanant fil per randa aquells documents, o no estaven acabats, o calia esperar no sap què. I està farta d'enviar correus electrònics i fer instàncies sol·licitant determinades respostes a preguntes que, amb sort, en una ocasió, en el cas de l'habitatge, va rebre ahir al vespre, i en d'altres, encara no l'ha rebuda ni la rebrà. Ells s'han preocupat molt i molt de buscar, de portar les actes dels plens anteriors, doncs que les rebusquin, perquè quan van parlar de l'ARE ells van proposar demanar a la Generalitat que estudiés la possibilitat de fer un ARE per diversos municipis. Estaven plantejant la idea que el Baix Maresme no en té cap, no estaven parlant del municipi d'Alella. En cap dels moments es van referir al municipi d'Alella. Un dels acords d'aquest ARE, si no ho recorda malament, d'aquesta moció de l'ARE, era sotmetre la idea o la possibilitat als municipis del seu entorn. El literal de la moció és el que diu el literal de la moció. Ells no han plantejat mai fer un ARE a Alella de 1.500 habitatges, mai. Ells han posat l'evidència de les dificultats d'aconseguir habitatge social, de l'oportunitat que podia ser o no demanar un estudi sobre un ARE per al Baix Maresme. I que, siusplau, vagin a buscar el text de la moció i la trobaran. No parla d'Alella, parla d'un ARE per Alella i els municipis veïns, en el benentès que el Baix Maresme no en tenia cap de programat. No sap si referir-se al tema de l'abstenció. En el cas de l'aprovació a la què feia referència el Sr. alcalde, es van abstenir, sí. A vegades, s'abstenen, sí. Quan no tenen les coses clares s'abstenen, però què té a veure el manteniment de tota la part de la Cornisa amb el tema de les vinyes? Li sembla que té poca-cosa a veure. Li sembla.

El Sr. alcalde manifesta que de quina Cornisa parla.

La regidora Sra. Marzo demana la paraula per tal de manifestar que parlaran de participació. El tinent d'alcalde Sr. Asensio, segurament no disposa d'aquest estudi i amb molt de gust ella li farà arribar. És un estudi de l'IGOP, analitza cent casos reals de municipis que després del Decret del 2002 han fet processos de participació del POUM. I

és aquest estudi el que exemplifica els tipus de processos de participació que es poden fer. És aquest estudi el que diu que hi ha processos de participació de mínims, processos de participació informatius, processos de suport a la decisió i processos deliberatius. I de la lectura del programa de participació que ells van aprovar, i si el van aprovar és perquè ella també l'ha interpretat com el que diu un programa de mínims que podia arribar a més, doncs aquest quadre s'hi refereix molt clarament que els municipis que tenen per sota de 10.000 habitants, que seria el seu cas, un 26,7% d'aquests cent municipis que han revisat el POUM després del 2002 han fet processos deliberatius. Un 26,7%. Un 22,3 de suport a la decisió i un 50% de mínims. I ells estarien, segurament, entre el de mínims i l'informatiu. Que ell li digui que han fet un gran procés de participació, que la perdoni, però ja li enviarà. És un estudi del novembre de 2009, amb molt de gust. Que ell digui que han tingut un bon procés de participació, que agafin les actes i que llegeixin els comentaris que han fet les persones que hi van participar. S'ha convocat tard, amb molta precipitació, massa informació amb molt poc temps per digerir-la, no hi havia materials de suport. A veure estan les memòries amb els documents que ells han deixat disponibles per a tothom. No és una novetat. Les crítiques al procés de participació no són les seves crítiques. En tot cas, sí que ha recollit les crítiques de gent que les ha fet. El regidor. Sr. Berzosa parla d'una moció que va presentar per suprimir el peatge d'Alella, ella no la recorda. Recorda la moció que parlava sobre el túnel amb peatge que es plantejava per enllaçar Badalona amb Mollet. Una proposta que feia el PP de Catalunya per tots els municipis de Catalunya, no? Doncs li sembla que sí, perquè hi ha altres municipis on també es va presentar exactament la mateixa moció.

El regidor Sr. Berzosa demana la paraula per tal de manifestar que els afectats.

La regidora Sra. Marzo demana la paraula per tal de manifestar que és clar, els afectats.

El regidor Sr. Berzosa demana la paraula per tal de manifestar que hi ha més gent a Catalunya.

La regidora Sra. Marzo demana la paraula per tal de manifestar que és clar que sí. Sobre els números de balanç de sòl, ella ja ho entén, ja els té aquí també. Són 7 hectàrees més només el que és l'increment de sòl urbà, és cert. Bé, disminueixen també en 20 hectàrees el sòl no urbanitzable i incrementen amb 12 els sòl urbanitzable. I, és clar, els números, ella ja entén que ells els volen fer com els volen fer, però es desclassifiquen 8 hectàrees de Rials, d'acord, que no hi està en contra, siusplau, que no hi està en contra, i en tenen 20 amb la suma de la Miralda, la Serreta i Fontcalda, i són 20. Aleshores, si ells volen que la gent entenguin i es creguin que el fet d'urbanitzar les taques que suposen aquests àmbits no són eixamplar el perímetre urbanitzable d'Alella, doncs bé, doncs si volen que diguin que no, doncs diran que no, però ella ho sent molt. Només s'ha de mirar un mapa i resseguir el perímetre. Quan el tinent d'alcalde Sr. Asensio parla d'habitatge i població que no li desqualifiqui l'INE perquè, evidentment, si vol que li desqualifiqui però li assegura que els equips i les capacitats i els recursos que tenen per fer tot tipus d'estadístiques no són comparables amb els que ells hagin pogut fer servir. I segur que està molt ben fet allò que han fet, però ella segueix tenint els seus dubtes, sobretot pel que fa a les dades que ells donen que tampoc li han contestat, que no considerin que sigui, suposa, tan important el fer servir dades de fa 10 anys, de fa 11 o de fa 12. I el pitjor de tot és que aquestes dades, moltes vegades, no hi ha sincronia d'aquestes dades. És a dir, quin tipus d'anàlisi poden fer quan no hi ha sincronia de dades, quan comparen pèries amb pomes i parlen d'anys molt diferents per segons de què parlen. I quan parlen també d'habitatge i població, doncs també s'obliden de la llei de l'oferta i la demanda. No li agrada que interpretin ells les coses com els interessa. Ella, en cap moment ha atorgat a la Garnatxa la capacitat d'influir sobre la decisió del Pla territorial de Barcelona. Mai ha atorgat ella aquesta potestat. Si ell ho ha interpretat així, com tantes altres coses que ells interpreten segons els convé. En realitat, ells han fet una esmena a la totalitat de la seva intervenció, per tant, hauria de començar i potser llegir-la més de

mica en mica per veure si troben alguns elements que ells no acaben de veure o no acaben d'entendre de les seves paraules. Pel que fa al suport de la D.O. què volen que els digui. Els èxits que tenen en relació a això són els que són. Ella es pregunta si ells, que expliquen que cada vegada que la Generalitat ha tirat endavant un pla superior tipus instrument, ells hi han estat a sobre i hi han fet les seves aportacions, ella es pregunta si les van fer també en el cas del Pla territorial metropolità de Barcelona pel que fa al fet que només el Penedès té la protecció especial de vinya. Suposa que ells farien unes al·legacions fantàstiques i que en el seu moment serien desestimades. O no van ser tan fantàstiques, perquè es van quedar sense aquesta protecció especial. I pel que fa els Escolapis, doncs els Escolapis estan com estan des del temps que fa que estan com estan. No és responsabilitat de Gent d'Alella. No tenen diners per comprar-los tampoc, però potser sí que tindrien més capacitat per negociar i per buscar alternatives, potser sí.

El tinent d'alcalde Sr. Asensio demana la paraula per tal de manifestar que, començant pel final, si la regidora Sra. Marzo considera que té més capacitat, doncs faria bé per al conjunt del municipi treballar en aquesta línia, si vol iniciar ella les gestions amb qui consideri, i arribat el cas que tingui allò una qüestió interessant a plantejar, dirien d'interès col·lectiu per al comú dels ciutadans d'Alella, doncs poder treballar-ho amb l'Ajuntament. Ho diu perquè sembla que la capacitat que ells no tenen, sembla que la regidora Sra. Marzo o el seu entorn, la podrien tenir. Des d'aquest punt de vista, és absurd esperar a ser cridat a formar part d'un govern per actuar en benefici del comú dels alellencs. Però bé, ell no ha desqualificat l'INE. Ha relativitzat que les dades que pugui donar amb promitjos d'àmbits territorials molt més amplis, siguin necessàriament d'aplicació o de translació obligatòria en les projeccions demogràfiques que pugui estar fent la gent que entenen que és gent entenimentada, perquè, com deia, va fer una altra feina, i, en principi, va semblar que tots compartien les projeccions que feien, i, per tant, si eren vàlides fins el 2013, i ja li diu que, evidentment, en el decurs d'aquests dos anys la situació s'ha agreujat. No és que hagi canviat perquè la tendència ja era aquesta, però és que s'ha agreujat i fruit d'això, és a dir, no s'ha demanat un horitzó, ni dos

horitzons demogràfics ni de necessitats de noves llars, sinó que se n'han demanat tres i l'endogen, que seria la diferència entre les defuncions i les naixements propis del municipi. Per tant, tenen quatre escenaris dels quals, evidentment, l'endogen simplement és a títol informatiu. Però en tenen tres, no són projeccions amb les quals habitualment es treballi en el planejament amb tres variables. Per tant, a tenir en consideració o, si més no, a comentar que en el seu cas així ha estat per voluntat expressa de l'equip de govern. És a dir, creuen que de cara a preveure possibles variables dins d'aquests escenaris s'analitzin diversos supòsits. Diu que han descuidat la llei de l'oferta i la demanda. Ell reconeix que les seves explicacions són denses i, generalment, massa llargues, però clar, és que potser no ha arribat a transmetre oportunament que amb aquesta proposta de planejament el que l'Ajuntament està fent és prendre el control, intenta prendre el control sobre l'urbanisme i sobre la demanda i l'oferta d'habitatge en el municipi. És a dir, fins ara l'Ajuntament ha estat un simple espectador, que simplement donava el vistiplau als projectes d'urbanització, condicionant-los, matisant-los, fent més bonica una cosa o una altra. Però el seu paper com a promotor no existia. Estan dient i ho han explicat en algunes reunions de la Comissió de seguiment, i només cal veure les fitxes dels sectors de planejament que en aquells casos en què es considera que els sectors són estratègics i tenen un pes rellevant per al municipi, el sistema urbanístic de gestió que s'imposa no és el de la compensació tradicional sinó el de la cooperació. I, per tant, és l'Ajuntament qui, d'alguna manera, determina l'entrada amb programació en actiu d'aquell sector segons la necessitat, que ja ho ha dit, endògena del municipi. És a dir, segons la necessitat local de demanda que l'Ajuntament detecti, l'Ajuntament entès no com un ens abstracte sinó com el comú de les forces polítiques, dels membres dels patronats municipals, el Consell Municipal de l'Habitatge en base als estudis que convingui a cada moment, doncs si considera que s'ha d'avançar una actuació o s'ha d'endarrerir-la o no s'ha de fer, doncs això es pugui fer la via de la cooperació urbanística. Per tant, no és que se n'hagin oblidat de la llei de l'oferta i la demanda, és que volen, en la mesura del possible, no dirà superable perquè seria, evidentment, altisonant i, probablement, en aquests moments poc creïble, però s'intenta influir de tal manera que no quedin a remolc o que no vagin en funció de l'oferta i la demanda de

promotors immobiliaris i de propietaris de sòl privat. Per tant, això hauria de significar que el planejament urbanístic que es proposa és una eina útil de cara a fer polítiques d'habitatge, que actualment, com saben, s'han anat fent a batzegades. És a dir, quan hi ha hagut oportunitat, per disponibilitat de sòl per part del municipi, doncs s'ha fet la Sarota; quan hi ha hagut una transformació urbanística liderada per un promotor privat i tocava el percentatge reglamentari que la llei estableix d'habitatge a Cal Doctor, doncs l'Ajuntament hi ha tingut la seva participació des del punt de vista públic, però no ha fet política d'habitatge, perquè els instruments de planejament no li ho han permès, fins ara. Per tant, no és que se n'hagin oblidat, és que voldrien superar aquest escenari. Una altra cosa és que s'aconsegueixi. Però, insisteix, les fitxes dels sectors que es consideren rellevants, de pes i per envergadura del municipi, s'han de gestionar pel sistema de cooperació. I, per tant, l'Ajuntament ha d'arbitrar si considera que és el moment adient i és amb la intensitat i amb l'ordenació que es planteja o una altra. I, des d'aquest punt de vista, això s'ha explicat als veïns. I li sembla que la regidora Sra. Marzo era a la reunió que van tenir. Això, què pot permetre? Pot permetre, fins i tot, doncs que l'Ajuntament, en determinades ordenacions, que com tothom sap o veurà en les fitxes dels sectors, els dibuixos que es fan són dibuixos indicatius, de comprovació, més enllà d'un tema de necessitat social, de mancances i d'obtenció de sòls. Hi ha un tema de viabilitat econòmica i hi ha un tema d'ordenació de com s'endrega tot això. Les fitxes, aquesta ordenació és indicativa, per tant, s'hauran de desenvolupar en la major part dels casos, o clarament en les que són rellevants, a través del planejament derivat, a través d'un pla parcial o el que sigui. Per tant, el fet que l'Ajuntament estableixi el sistema de gestió per cooperació pot arribar a significar que l'Ajuntament, abans d'iniciar el planejament derivat, pot convocar per exemple un concurs, una terna, un concurs d'idees, el que sigui amb diversos equips d'arquitectes per plantejar, a partir d'uns paràmetres o d'uns requisits inicials, doncs com això es pot ordenar. De tal manera que no se n'obliden. Pel que fa a les dades, a ell, dir que les dades, precisament les econòmiques, que les més recents són de fa 10 anys. A veure, les dades que hi ha d'activitat econòmica a nivell local, d'establiments, de ram d'activitat, d'annex legal al qual estan enquadrades, són dels cens d'activitat de l'any 2007 encarregat per la Diputació de Barcelona. I les dades

que són del 2001 són les dades de referència que té l'Institut d'Estadística de Catalunya i les utilitzen ells i les utilitza qualsevol altre ajuntament que estigui en procés de revisió del planejament o que hagi de fer un estudi sectorial sobre una determinada matèria si no hi ha dades compilades més recents. A no ser que es disposi d'informació pròpia a través d'estudis que els mateixos ajuntaments hagin encarregat. Això, des del punt de vista de la mobilitat, ja haurà vist que s'ha suplert abastament. És a dir, que les dades de l'enquesta de mobilitat obligada són del 2001, però que, en canvi, hi ha tot un seguit d'estudis de qualitat, d'anàlisi de la qualitat del servei del transport públic a Alella, que han permès actualitzar dades de l'any 2008 i de l'any 2009. Per tant, parlar amb aquesta lleugeresa com si se n'haguessin despreocupat que les dades són antigues, doncs no, les dades són el màxim d'actuals en tots els supòsits. I, en qualsevol cas, tenen un contingut o una voluntat informativa, de context, perquè, evidentment, el condicionament que pugui suposar una determinada dada del ram que sigui sobre la proposta del planejament, per si sola no té importància tal com mostren els documents. Pel que fa al balanç de sòls, això que diu que desqualifiquen Rials que li està molt bé, no, no és que desclassifiquin Rials. Desclassifiquen Rials i, com li ha dit, altres sectors per un total de 98.500 metres quadrats. Per tant, que no s'ha de parlar a la lleugera perquè, evidentment, d'això se'n derivarà, segurament, en el tràmit d'al·legacions un seguit de conseqüències per a l'Ajuntament, a nivell d'al·legacions i d'argumentació jurídica. Per tant, sembla que aquesta colonització ho aclapara tot. És a dir, 7 hectàrees més de sòl urbà, certament, però en l'altre plat de la balança en tenen 98.500 de desclassificació. No sap si hi ha gaires municipis que estiguin en procés de revisió que en desclassifiquin aquestes magnituds. La regidora Sra. Marzo ha parlat d'un planejament discriminatori. Sap què és discriminatori? No qui paga els barris amb les necessitats o demandes socials que veritablement tenen. Seria discriminatori no preveure la dotació d'equipament a Alella de Mar, en el seu conjunt; seria discriminatori, en relació al centre urbà, no oferir o no ofertar habitatge plurifamiliar en format de planta baixa i dos. Entenen que és allò el mínim i el màxim al mateix temps. És a dir, la quadratura del cercle en aquests termes en aquell sector. Perquè, quina tipologia de plurifamiliar hi ha a Alella de Mar? Més enllà del que hi pugui haver al Canonge i del que hi pugui haver al barri Montals, que

segurament des dels anys 50, 60 i 70 a molt estirar, quina tipologia plurifamiliar s'ha fet allà? Quines possibilitats té la gent d'aquell entorn de quedar-se en el seu barri? Cap, no? Però, en canvi, al centre urbà, per citar un exemple, sí que no és discriminatori per al centre urbà menjar-se Can Calderó, menjar-se Cal Doctor i menjar-se Can Vera. És a dir, això no és discriminatori, i en canvi sí que ho és allà baix. És com ella ho vulgui enfocar. És a dir, per a ells és dotar d'una oferta i d'una mancança que, actualment, té aquell barri, i per la regidora Sra. Marzo és discriminar-los. Evidentment, no s'entendran, està clar.

La regidora Sra. Marzo demana la paraula per tal de manifestar que perquè ell no vol, perquè ella no ha dit en cap moment que no volgués equipaments per a Alella de Mar. El que ha parlat d'Alella de Mar és que concentrarà tots els costos de mobilitat, la major part de costos d'habitatge. I no ha dit mai que no hi fessin falta equipaments, i s'ha pronunciat a favor de la Gaietana.

El tinent d'alcalde Sr. Asensio demana la paraula per tal de manifestar que en qüestió de mobilitat, en el pitjor dels casos, el pitjor dels escenaris que és l'àmbit de la Serreta associat a la Creu de Pedra, l'estudi d'avaluació de la mobilitat generada per aquell sector que incorpora la proposta d'abans, com a document annex o estudi complementari, xifra que actualment la capacitat de servei de l'avinguda de la Creu de Pedra, és a dir, de l'avinguda que creua l'autopista per dalt, seria amb promig viari del 10% de la seva capacitat. És a dir, que sobre del 10% de la seva capacitat s'incrementi el 60%, a què els porta? No arriba al 20% de la capacitat de la via. Què vol dir això? Que en determinades hores d'entrades i sortides de les escoles, per això al principi feia referència que no només aquells sectors o aquells sòls que estan en continuïtat amb la trama urbana i que tenen una topografia apta en la transformació, sinó que aquells que fruit de la seva transformació poden incorporar millores per aquell sector i per al seu entorn, i, en el cas la Serreta, a ells, els sembla molt obvi que els equipaments, entre altres, els equipaments escolars que té aquell barri, exigeixen d'una connexió més directa, sense haver de

trepitjar una trama urbana que és dels anys 40 i 50, com l'altra dia un veí es va encarregar de recordar-los, i que no està dimensionada per als trànsits, pot admetre'ls com els ha estat admetent, però no seria l'objecte d'aquella urbanització estar suportant o estar funcionant d'espina dorsal de la comunicació, entre el sector de l'eixample i del centre d'Alella amb el barri d'Alella de Mar. Per tant, poder fer una comunicació directa a través d'un vial de circumval·lació entre el pont de l'autopista i el sector escolar de la Serreta, doncs què vol que li digui. I si la programació d'aquest sector ha de suposar que una via que està al 10% de la seva capacitat passi a estar al 20% en determinades hores, doncs ja ho han mirat d'explicar diverses vegades, a Cal Doctor, i és un exemple gràfic, a Cal Doctor, s'hi ha programat un sector de la mateixa superfície amb la mateixa densitat i amb la mateixa tipologia edificatòria del que es planteja a la Serreta. Sobre l'eix de la Coma Fosca, hi basculen Mas Coll, Can Comulada i una part de Vila Alella. Bé, l'entrada en funcionament o l'entrada a viure de tot un seguit de gent a Cal Doctor no ha agreujat sobre l'eix de la Coma Fosca excessivament, bé no, perceptiblement, el trànsit, a cap hora. O sigui, el nus d'ampolla o el coll d'ampolla el continuen tenint a Can Lleonart, però això no és objecte del planejament general, en els termes que la regidora Sra. Marzo ha plantejat en determinades tesitures, això també li agradaria dir-ho. A la regidora Sra. Marzo en aquell discurs de vuit pàgines, i li demana perdó perquè dient-ne dues no volia d'alguna manera restar importància o, ja l'entén, no volia restar importància al document que havien presentat, però sí que és un document presentat el maig quan l'avanç ja està fet, i que, per tant, reitera i es recrea en coses que l'avanç ja ha manifestat de quina manera les està entomant i de quina manera les planteja. Bé, en qualsevol cas, en aquest escrit que la regidora Sra. Marzo ha llegit, o una part d'el que ha llegit, hi ha una cosa que creu que val la pena precisar, i és que està barrejant qüestions que són del planejament general i qüestions que són del planejament derivat o fins i tot de la gestió ordinària d'un ajuntament. És a dir, la resolució d'un determinat punt conflictiu, es pot resoldre, per exemple com és la previsió del planejament pel que fa al carrer Guillerries, o pel que fa a l'encreuament de l'avinguda de Badalona amb la carretera. Però hi haurà altres qüestions com pugui ser el nus de Can Lleonart que s'haurà de fer a través d'un estudi sectorial i d'una reorganització d'aquell àmbit concret, que no passarà pel Pla

general. El Pla general, a la seva memòria recull i reconeix que allò és un problema o que és un problema a determinades hores, però li pot donar solució des del planejament general, perquè segurament hi hauria unes afectacions a unes finques confrontants que, en principi, el planificador ha entès que no eren convenients. I, en qualsevol cas, tampoc ningú ha manifestat enfocar-ho des d'aquest punt de vista. Però sí que precisar que moltes de les qüestions a les quals la regidora Sra. Marzo ha fet referència i que fins i tot podrien anar a parlar del tema de l'enoturisme, no són estrictament pròpies del planejament general. Per tant, sí que és veritat que ella ha guarnit un discurs amb qüestions les quals el planejament, si hi fa alguna menció, gairebé és a títol informatiu i en format de memòria, no propositiu. I, en qualsevol cas, la proposició va implícita en la proposta de sector o de normativa. Per últim, pel que fa al tema del patrimoni, han parlat de la importància del patrimoni, del paisatge i tot això. La proposta de catalogació d'elements surt de l'oficina municipal o l'oficina tècnica del Pla, encarregada o compilada per una empresa especialitzada en la matèria, i passa, del que serien actualment en el Pla especial del patrimoni de 125 elements catalogats, li sembla que són a 347, per tant, hi ha camp per córrer. És clar, sobre aquests 347 tampoc cap regidor s'ha manifestat de si hi havia algun que no hi havia de ser o n'hi trobava a faltar algun. Ell n'hi troba a faltar, però probablement perquè es passa de frenada. Però ell pensa que és interessant saber que l'Ajuntament està proposant la catalogació, en diversos règims, béns culturals d'interès nacional, d'interès local, béns culturals de protecció, el que sigui. No tots per no tocar-los mai més. Però, en qualsevol cas, proposa pràcticament triplicar el nombre d'elements i de fitxes i resulta que tampoc des d'aquest punt de vista, tanta importància que consideren que donen al patrimoni, no hi ha ni una aportació d'aquest, no hi hauria de ser, en canvi aquest sí, i, potser, la regulació o la catalogació o el nivell de protecció hauria de ser un altre. Tot això tampoc ho han percebut ni ho han rebut. Per tant, la proposta que fa una empresa d'acord amb el criteri de l'oficina tècnica del pla, aquesta proposta és la que porten a aprovació. És a dir, que tothom tingui clar que des d'aquest punt de vista no hi ha hagut aportació per part del grup municipal de Gent d'Alella, en aquest aspecte. Pensa que és important dir-ho, perquè al principi li ha semblat que ella feia molta insistència o es referia amb certa insistència a aquest tema. Doncs bé, pensa

que és significatiu i que aquestes reflexions que ell diria que tenien autoconegut sobre la morfologia de les finques d'Alella, els camins de l'aigua, les interseccions, les formes triangulars i tot això, doncs tot això, implícitament, està reconegut en aquest catàleg de patrimoni, perquè determinades finques que no hi estaven i que tenen aquesta morfologia hi estan incorporades. És clar, però això ja estava dit en l'avanç del pla. I després la regidora Sra. Marzo surt el mes de maig i els ho torna a dir, d'acord, però que digui concretament quines. Probablement se'n deixin alguna i sigui interessant. Llavors, no s'entendran perquè no es vol entendre, i ella està jugant al càlcul electoral. I, per tant, tira en cara a aquells que són partit polític que tinguin els lligams, els vincles i les servituds que poden tenir dels aparells dels partits, i, en canvi, ella té uns vincles i uns lligams i unes servituds respecte d'un determinat nucli de població d'aquest municipi, al qual ella s'ha posat a la seva disposició i prescindeix dels objectius i de l'interès general com li ha dit el regidor del Partit Popular.

El Sr. alcalde manifesta que ell intentarà fer una darrera intervenció. La regidora i portaveu del grup de Convergència i Unió també li ha demanat la paraula, però, a ell, li agradaria poder intervenir abans. Intentarà ser força breu i començarà referint-se de manera breu a algunes de les intervencions que apuntava també com a resposta a la regidora del grup municipal de Gent d'Alella. La primera és que justificava o demanava el dret que gent no vinculada a partits polítics tinguin ganes de fer activitat política a nivell local. Evidentment, com es diria en castellà "para muestra un botón". La Garnatxa, un col·lectiu constituït ja de feia uns quants anys amb gent que venia treballant i parlant d'un model de poble que Alella havia d'aconseguir i que havia de recuperar fruit de les seves inquietuds per a la defensa i la preservació del territori i del seu poble, van optar de la mà d'aquest modest representant, que en aquell moment encapçalava la voluntat del grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, van decidir de sortir de darrera de l'aparador i mirar-se el que passava en aquest poble a passar a actuar. A donar el pas endavant i a voler treballar directament per Alella. És a dir, que no deixar que facin el poble si un creu que el poble ha de ser d'una altra manera i donar un pas endavant i fer-

lo ell. I amb aquella proposta Esquerra Republicana de Catalunya i La Garnatxa, el 2003, es van presentar i van tenir el privilegi de poder encapçalar un govern que amb diferents etapes ha vingut fins ara. Per tant, evidentment, faltaria més. No és lícit, és que és necessari que la gent s'impliqui en la vida municipal, en el què vol que passi en el seu poble. La regidora Sra. Marzo feia una referència a l'endeutament i a la insostenibilitat de l'endeutament. Ell, que també s'ha llegit el document de l'informe de sostenibilitat econòmica, sí que parla que en el primer quinquenni hi pot haver alguna tensió, però aquestes tensions del primer quinquenni poder ésser resoltes fàcilment per la situació financera de l'Ajuntament d'Alella a data d'avui. Del que només, i diu només, si li permeten aquesta qualificació, té un deute que està vinculat a uns ingressos, a uns diners que la Generalitat ha de tornar. I que, una vegada aquests diners siguin reemborsats disposarà, si ho creu pertinent, de 3,4 milions d'euros per poder destinar a inversions en equipaments, més, si no ho recorda malament, entre 700 i 800.000 euros d'una subvenció PUOSC per a la construcció del Casal d'Alella, més la revalorització o la valoració del sòl de l'actual Casal que està al voltant de l'1,3 milions d'euros que aproximadament les tres xifres ja fan els 5 milions i escaig, els 5 milions i poc que van al projecte del Casal. Per tant, aquestes tensions hi són, però, definitivament, són molt relatives, perquè la llei permet que els ajuntaments s'endeutin, que l'administració s'endeuti fins a un 110% dels seus ingressos. L'informe de sostenibilitat econòmica, amb els 27 milions d'inversions previstos al llarg d'aquests quinze anys, més aquests previs a l'entrada en vigor del pla, sense haver de tocar l'IBI o calculant una actualització del 2% igual que les despeses corrents, etcètera, determina o extrapola que l'any 2027 el percentatge d'endeutament de l'Ajuntament d'Alella serà d'un 45% sobre dels seus ingressos corrents. O sigui, després de planificar totes les millores que planteja aquest pla, el nivell d'endeutament de l'Ajuntament, l'extrapolació de l'informe de sostenibilitat diu que l'Ajuntament estarà endeutat en un 45% sobre els seus ingressos corrents. Punt número tres, i n'hi haurà només quatre per a la regidora Sra. Marzo. La qüestió de l'ampliació del PEIN i la Cornisa. Si ella considera que 530 hectàrees del municipi d'Alella caben totes a la Cornisa, doncs deuen viure tots molt apretats. Actualment el PEIN defineix o fixa 200 hectàrees en el seu pas pel municipi d'Alella. La

proposta d'ampliació del PEIN que l'allargava fins a 537, 538, ara la xifra exacta no li sabia dir, els porta a un 52 o 53%, potser 54%, del sòl del terme municipal d'Alella dintre l'espai d'interès natural. 53%. El PEIN baixa gairebé en alguns punts fins a l'autopista. Demana disculpes fins a Vall Cirera, més enllà. La proposta aquella del PEIN que la regidora Sra. Marzo va considerar que no els corresponia definir com a Ajuntament i que el que s'havien de dedicar era a tapar sots i arreglar carrers, baixava fins a l'autopista i més enllà en la protecció d'aquest paisatge del que ara ella se'n vol fer abanderada de la seva defensa. I, per últim, casa seva és damunt de vinya. En el seu moment Alella va patir un procés de transformació, ha anat patint un procés de transformació al llarg de tots aquests anys, on s'han anat substituint horts i vinyes i plantacions de tarongers, si se'n van més enrera, en habitatges. Doncs sí, en aquest cas es proposa l'actuació sobre una hectàrea i mitja o dues hectàrees, com a molt, de vinya, que actualment pot estar en producció, però que està a la lliure decisió, disposició, que el seu propietari demà mateix de poder arrencar els ceps i que això deixi de ser una vinya. Però és clar, igual que ell viu damunt d'una vinya, la regidora Sra. Marzo fins on fa poc hi havia un hort. Per tant, ell ha envaït l'últim espai conreat i que ja no es canviï més, és un argument que el pot fer servir, però que a ell, sincerament, evidentment, no el convençarà. I, per últim, en la seva intervenció, durant molts anys, però en especial aquest darrer any i mig, s'ha estat fent una feina liderada doncs en una part tècnica i una part política per aconseguir una proposta de planificació, com deia, compacte, sostenible, continguda. Però, aquest treball ha estat fet i ha comptat amb la col·laboració i amb la voluntat de consens de la majoria dels grups polítics d'aquest Ajuntament. Hi ha hagut una voluntat d'anar treballant i d'anar incorporant les sensibilitats i els parers dels diferents grups municipals d'aquest Ajuntament. Amb el grup de Convergència i Unió s'ha fet una feina molt estreta, encapçalada per la seva portaveu, amb l'objectiu de tenir un bon document que estableixi un model de poble, i que aquest model de poble que fixen ara, entre tots, tingui una durada de quinze, divuit, vint anys. I que aquesta voluntat de consens mostrada per tothom, més enllà del que avui puguin votar totes les forces, han fet que a data d'avui presentin aquí un bon document. I un bon document que amb aquest treball consensuat, més enllà que pugui

ser millorable en el període entre inicial i provisional que segur pot ser millorable o força millorable, porten un document amb la voluntat que el màxim de les forces polítiques, tant com a partits polítics com a col·lectius, hi estiguin d'acord i que, per tant, aquesta proposta no s'hagi de veure modificada d'aquí sis anys o d'aquí vuit anys. I que aquesta vigència de quinze, divuit, vint anys doncs sigui, i que això faci, com deia al principi, que Alella d'aquí vint anys continuï sent un poble. No una vila, com alguna vegada la regidora Sra. Marzo ha escrit. No una ciutat, com alguna vegada la regidora Sra. Marzo ha escrit o ha dit. No, no, un poble. Perquè aquest POUM fixa que Alella d'aquí vint anys continuï sent un poble. I, aquesta proposta de poble s'ha intentat que recollís el màxim de sensibilitats dels representants de la ciutadania d'Alella, que avui es troben aquí. Com a anècdota, però com a anècdota d'agraïment, quan estaven definint el nombre d'habitatges que havien d'acabar caient a la Serreta o que al final creien que havien d'anar a la Serreta, que partien d'una proposta prèvia de 2007 de 277 habitatges, i que en l'avanç de planejament arribaran a una proposta de 240 habitatges, que pel camí van intentar desprogramar, o van desvincular del sector de la Serreta el pla del que era l'ampliació del cementiri, per tal de reduir el nombre d'habitatges, per tal d'escoltar la ciutadania d'aquells barris, amb la que havien parlat el 2007, en el seu moment, i que ara tornaven a escoltar i intentaven, en el màxim, atendre les seves sol·licituds. Un dels últims esforços per passar d'aquests 240, 225 que sense el sector del cementiri hi havia, el van parlar, el van tancar amb el representant del Partit Popular aconseguint i fixant, després de la seva valoració per part dels tècnics, però no només del director de l'oficina del pla sinó pels tècnics que han estat estudiant l'impacte econòmic i la viabilitat econòmica de tots els sectors, de veure si allò era possible. I al final, i cita aquesta explicació i abans feia comentari a la feina llarga, durant molts mesos, de la portaveu del grup municipal de Convergència i Unió, amb el tinent d'alcalde, aquí a la seva esquerra, per tal que aquest fos un document del màxim consens. També podria parlar d'aportacions del representant del COR, que també ha parlat, que també ha mostrat la seva inquietud per la dimensió que podia tenir l'àrea de la Serreta o fins i tot la finca de la Galetana. Aquest document és un document que ha pretès el consens de tothom, també el de la regidora Sra. Marzo. Ella va entendre que aquest document no anava amb

ella i li respecta. Li respecta, perquè tothom fa allò que creu i allò que creu que li pot donar més rèdits. Fàcil per a ells guardar aquest document en un calaix i esperar les eleccions, però, per responsabilitat amb el municipi, el porten aquí a aprovació per fixar les regles de joc en el desenvolupament urbanístic del poble pels propers anys. I cal mullar-s'hi. I ells s'hi mullen. Han buscat el màxim consens, desitgen el màxim consens en aquesta aprovació. En qualsevol cas, els agraeix, a tots, fins i tot a la regidora Sra. Marzo, la feina que han estat fent durant tot aquest temps per tal d'avui poder portar aquest document.

La regidora Sra. Xatart demana la paraula per tal de manifestar que ella suposa que el que dirà ara no agradarà gaire a la regidora Sra. Marzo, i li sap greu, i potser a l'hora que és serà una miqueta més animal del que hauria de ser, però realment estan profundament decepcionats perquè porten aquí quatre hores no per parlar de POUM sinó per parlar d'unes suposades propostes que durant dos anys i poc no les havien sentides mai, ni a cap reunió, ni a cap Ple, ni a cap proposta que la regidora Sra. Marzo hagi fet. Ella, sincerament, implicar-se en la vida municipal creu que és en el dia a dia, i no en els Plens de 4 hores i mitja.

La regidora Sra. Marzo demana la paraula per tal de manifestar que només comentar a la regidora Sra. Xatart que ella no sap quin document és, però li va enviar al seu correu personal el dia 16 de juny, després d'haver insistit des del mes de maig que siusplau es trobessin per parlar del POUM. El va enviar des del correu corporatiu de l'Ajuntament d'Alella. És a dir, que no té cap dificultat a tornar-li a reenviar demà mateix. Està esperant encara aquesta reunió que haurien de tenir sobre el POUM amb ella o amb qui sigui i també una resposta formal al document. També ha demanat aquesta resposta formal al document. Ella ho sent, vol ser sincera, però, ganes de treballar, les té. I el poble que vol, i es dirigeix al Sr. alcalde, és un poble potser el mateix poble però potser amb menys habitants i amb més sòl agrícola, potser és el mateix poble.

A continuació la Presidència sotmet a votació la proposta. Hi voten a favor el Sr. alcalde, els tinents d'alcalde Sra. Aloy i Srs. Asensio i Serés, i els regidors, Sres. Giralt, Nonell, Tort-Martorell i Xatart, i els Srs. Berzosa, Freixes, Ponsa i Reverter; i hi vota en contra la regidora Sra. Marzo. En conseqüència s'aprova la proposta.

5.- MOCIÓ DEL GRUP MUNICIPAL DE GENT D'ALELLA SOBRE EL PROGRAMA DE PARTICIPACIÓ DEL POUM EN LA FASE D'APROVACIÓ INICIAL.- La regidora Sra. Marzo ret compte de la moció del grup municipal de Gent d'Alella, la qual literalment diu:

"Exposició de motius:

La redacció d'un nou POUM és un moment clau en la trajectòria de tota vila. El planejament urbanístic general parteix d'una anàlisi profunda del present, però el més important és que és un exercici per dissenyar el futur. El POUM serà en els propers anys el principal instrument d'ordenació integral del territori per planificar i fer realitat el desenvolupament municipal. El nou pla, d'acord amb les directrius de la legislació urbanística, haurà de procurar un desenvolupament urbanístic sostenible que fomenti la qualitat de vida de les generacions presents i futures.

El POUM també haurà de permetre la generació i diversificació de les activitats econòmiques, garantir la conservació del nostre paisatge vitivinícola, una trama urbana de qualitat tot i mantenint els trets diferencials i els valors arquitectònics d'Alella, millorar l'espai públic i afavorir la cohesió a través de les eines que li són pròpies: situar les infraestructures, preveure les reserves per a equipaments, tot i definint les àrees d'activitat econòmica, les necessitats i la localització dels nous habitatges, o els espais naturals que cal protegir. En aquest procés entenem el

- concepte de participació ciutadana com el prendre part de la ciutadania, tant l'associada com la no associada, en les polítiques públiques a nivell local.

La legislació vigent promou i regula la implicació de la ciutadania en la redacció del planejament. La base que pot fer possible aquesta implicació és la informació, imprescindible en els processos de participació. I per a que aquests processos participatius siguin efectius cal una informació intel·ligible per a la ciutadania.

Atès que:

1. En data 26 de novembre de 2009, el Ple de l'Ajuntament d'Alella va aprovar per unanimitat el Programa de Participació Ciutadana del POUM (PPC).
2. Emparant-nos en el punt 7 del PPC que diu. "El Programa no té caràcter limitador sinó de mínims" i atesa la voluntat reiterada per part de l'equip de govern de comptar amb un Programa de màxims, que doni resposta als seus objectius.
3. Atès que entre els objectius del Programa (PPC) destaquen:
 - 3. Fomentar i garantir els drets d'informació, iniciativa i participació ciutadana en tot el procés de planejament del municipi.
 - 4. Facilitar la divulgació i la comprensió dels objectius i el contingut dels treballs de planejament.
 - 5. Habilitar espais i canals per formular suggeriments, propostes o alternatives, a banda dels preceptius períodes d'informació pública.
 - 6. Copsar la percepció i el parer de la ciutadania sobre el model de municipi i generar propostes consensuades que puguin ser incorporades al POUM.

4. Atès que des del grup municipal Gent d'Alella hem pogut copsar un gran desconeixement per part de diversos sectors de la ciutadania dels canvis proposats.
5. Atesa l'elevada participació del veïnat i el interès mostrat en les tres sessions de participació dels dies 9, 16 i 21 de desembre de 2009.

La següent moció proposa:

1. Assegurar el total compliment del Programa de participació ciutadana del POUM d'Alella, aprovat pel Ple Municipal.
2. Realitzar una difusió exemplar, d'acord amb els mitjans de l'Ajuntament, de les jornades ciutadanes de retorn, previstes els dies 9 i 10 de febrer.
3. A càrrec del pressupost de Participació o de l'Oficina del POUM si s'escau, enregistrar en streaming les explicacions de les jornades de retorn per a facilitar el seu seguiment a les persones que no puguin assistir-hi.
4. Durant el període d'informació pública del POUM, és a dir després de la seva aprovació inicial, obrir una exposició al públic de la documentació resumida i dels plànols més significatius acompanyats d'una descripció que permeti la lectura comprensible dels mateixos."

La Presidència obre la deliberació i la regidora Sra. Marzo demana la paraula per tal de manifestar que entén que tothom ja s'ha situat amb el que és un POUM. Tenen aquesta moció tots els grups des de fa uns deu dies, aproximadament. No ha rebut cap consideració de cap grup. Per tant, no sap quin és el posicionament de cap d'ells. Amb

l'hora que és si volen votar doncs que votin, i si volen intervenir, intervenen, o si volen que la defensi, doncs la defensa.

El tinent d'alcalde Sr. Asensio demana la paraula per tal de manifestar que de cap regidor no pot dir que no conegui l'opinió. En van parlar i li va manifestar el que, com a regidor de l'àrea de Sostenibilitat, considerava què podien fer i què calia fer. Però sobretot què podien fer. Li va dir que d'acord amb el que ella diu, d'acord amb els mitjans de l'Ajuntament i d'acord amb la planificació que ha fet l'Ajuntament per donar a conèixer l'acord d'aprovació inicial i en sintonia amb el que estableix el programa de participació ciutadana, doncs hi ha prevista una aprovació inicial per part de la Corporació avui, donant peu a un període d'informació pública, a una jornada ciutadana de retorn que com era de mínims se'n faran dues, i amb el contingut que les persones que formen part de la Comissió de Seguiment del procés participatiu han rebut, una part per parlar dels objectius del planejament i per parlar dels estudis sectorials. És a dir, què els aporta cadascun dels estudis de patrimoni, l'informe de sostenibilitat ambiental, de sostenibilitat econòmica, de mobilitat, què aporten o què diuen respecte d'aquests quinze o vint anys a venir en el municipi. I un període d'atenció ciutadana per part dels responsables tècnics i jurídics de l'Ajuntament, per totes aquelles persones que requereixin una informació personalitzada o d'una atenció personalitzada en relació a les consideracions que es puguin fer al voltant del planejament. I, per suposat, una resposta individualitzada a cadascuna de les al·legacions que es formulin. No està entre la previsió del programa de participació ciutadana ni a l'abast dels mitjans de l'Ajuntament, en aquests moments, ni fer l'streaming ni fer l'exposició. Li va comentar que l'exposició a la qual ella es refereix està contemplada en la fase d'aprovació definitiva, que és el punt 5.4 del programa de participació perquè, entre altres coses, s'entén que com a acte administratiu que és i, per tant, com un esglaió més d'un procés, i ho estan dient. Ell és el primer a reconèixer que el document pot ser perfectible en molts dels seus aspectes o en alguns dels seus aspectes, i això ha de continuar. I, per tant, el que entenen, i en general, i potser no sap en quin nivell estan d'aquesta catalogació que ha fet de processos participatius, però com a mínim els que han vist, dels que s'han informat, allà

on s'han assessorat, l'exposició pública a aquells ajuntaments que la fan, la fan a la fase d'aprovació definitiva i en condicions de poder explicar que allò és certament el que s'ha treballat amb els suports tècnics que convinguin per fer l'explicació pertinent. I el que també li va avançar és que amb aquesta voluntat de no fer, d'omplir l'expedient i poca cosa més, l'Ajuntament en la mesura que sigui possible, i ho faran possible, mirarà d'editar documentació divulgativa sobre el procés o sobre la proposta que s'ha fet. Però deixant molt clarament que és una proposta d'aprovació inicial. Entenen que, fins aquí, l'Ajuntament, amb els mitjans de què disposi i d'acord amb la previsió que hi havia i el calendari que tenen per davant, doncs és el que està en disposició de fer. Per tant, amplia, certament, algunes qüestions el programa de mínims el qual la regidora Sra. Marzo diu, però no contempla o no contemplaria, en aquests moments, ni l'exposició ni la reedició en streaming. No li pot dir altra cosa. La participació és simplement allò. Li resulta curiós i desconcertant alhora, perquè no acaba de veure-li la coherència per enlloc, quan la participació és qualitativament i quantitativament bona i quan, en aquest cas, i ho diu perquè en el seu moment quan es van reunir per valorar la participació, no recorda exactament quina valoració en va fer la regidora Sra. Marzo, però hi va haver algun regidor que la va considerar pobre, en canvi ella la considera com molt positiva, i que, per tant, considera que s'ha de potenciar. Per tant, amb això, simplement, vol dir que ell no ha dit que el programa fos molt bo, que la participació fos molt bona, i que es queda molt ben reflectida. Ell diu que això és el que entre tots van consensuar. Això és el que estan mirant d'aplicar. S'hi poden ampliar, en la mesura que sigui possible ho miren d'ampliar, i sobretot han de tenir en compte quina mida de municipi són, quins mitjans i quins recursos tècnics i econòmics tenen per poder fer tot aquest treball, i mirant també en el seu entorn. És el que abans, quan parlaven d'habitatge, s'hi referia. Per exemple, Llanerres, aprovació provisional, per tant, un estadi més del que ells estan; l'any 2008, 9.760 habitants, que això fa escassament 60 o 80 habitants més dels que tenen ells, i estan projectant un creixement de 2.700 habitatges i de més de 5.000 habitants en el mateix escenari que ells. I, segurament, per la situació en la comarca, per l'orografia, per perfil sociològic i tot plegat, segurament tenen moltes coses a compartir amb Llanerres. I ell reitera 300 nous habitatges, no 500, 500 dels quals 200 ja estan en el planejament

vigent, li torna a reiterar. I feia bé el regidor del Partit Popular d'aclarir-li. Això és el que li vol dir. Juguen en aquesta divisió amb municipis d'aquesta mida i amb processos participatius i amb documents de planejament que creu que s'han de moure en aquesta divisió del Maresme, per població o per topografia. I això val per al planejament i val per al programa de participació. No li pot dir altra cosa.

La regidora Sra. Xatart demana la paraula per tal de manifestar que s'abstindran en aquest punt, perquè ells van entendre que aquesta moció es retiraria i que aquesta setmana propera en parlarien. Van entendre això a la Informativa. És a dir, que no aniria a Ple i que, per tant, en parlarien en els propers dies. Ells s'abstindran a menys que no la retiri.

El regidor Sr. Freixes demana la paraula per tal de manifestar que ells, efectivament, no van respondre res a la seva moció perquè van considerar que a la darrera Comissió de seguiment del POUM, que, per cert, l'únic partit de l'oposició que van assistir-hi van ser ells, van parlar d'aquests temes, concretament del punt quatre. Va haver-hi un compromís almenys dialèctic sobre el període d'informació pública del POUM. I, fins i tot, va generar un text, una sinopsi explicativa de cara a la gent al portal, etcètera. Ho sigui que van considerar que no calia. Tot es va resoldre, pràcticament, entre cometes, a la Comissió.

La regidora Sra. Marzo demana la paraula per tal de manifestar que devia ser una Comissió fantasma perquè pensa que es va desconvocar, no? Es va arribar a fer aquesta comissió? Només amb el regidor Sr. Freixes.

El Sr. alcalde manifesta que si la resta són alguna cosa sí.

La regidora Sra. Marzo demana la paraula per tal de manifestar que no és el que va entendre. Va entendre que la Comissió no es feia perquè no hi havia prou quòrum, però possiblement ho va interpretar malament. Lamenta la confusió per part de la regidora portaveu de Convergència. De tota manera la regidora Sra. Xatart té un ordre del dia

d'aquest Ple, des de dilluns, que inclou la moció. I la regidora Sra. Xatart té la moció també des de feia deu dies. Ella, ho sent molt perquè amb el tema de participació sempre es va quedant sola. Fa algun temps, creu que fa cosa d'un any i mig, aproximadament, va enviar al regidor de Sostenibilitat un estudi de la Fundació Bofill, que abordava els temes de participació, com a suggeriment a qüestions que podien tenir-se en compte i tal. Tampoc li consta que hi prestés una especial atenció. Ara tornaré a enviar l'informe de l'IGOP a tothom perquè el puguin estudiar. El que sí està molt convençuda és que el que s'ha plantejat és una participació molt tancada, és una participació també geràrquica, i paradoxalment no es dóna l'oportunitat a la gent a saber com vol estar informada i com vol participar. És a dir, es decideix des d'aquesta taula, que tot són gent segurament molt preparada, i els que han de participar ja faran el que vulguin que facin. Ells haguessin desitjat una comunicació i una participació més oberta, més accessible i basada a més en la reciprocitat, on els propis participants poguessin col·laborar i decidir quines activitats de comunicació i informació són les més adequades. Ells aquesta vegada han millorat una mica. En comptes de convocar unes reunions de participació en quatre o cinc dies d'antelació ho han fet amb set, però tampoc integren la comunicació, les polítiques de comunicació d'aquest Ajuntament en el POUM ni en els processos de participació del POUM. De manera que aquest que és segurament, com ell ha dit, el Ple més important de l'any o del mandat, ells l'anuncien com un Ple ordinari qualsevol. I quan envien la comunicació a les persones interessades en el procés de participació i els citen doncs que hi haurà dues jornades de participació, el 9 i el 10, i no accepta que el fet de posar-ne una vulgui dir que ja és fer un programa que no és de mínims, ells tampoc els diuen o tampoc aprofiten la comunicació per explicar que avui hi ha el Ple d'aprovació inicial. Decebuda ho està. Decebuda està amb els seus plantejaments i amb el fet i el convenciment que no l'expressa ella únicament, sinó moltes de les persones que van viure les jornades de desembre, és que ells estan seguint estrictament el que la llei demana i ja està.

El tinent d'alcalde Sr. Asensio demana la paraula per tal de manifestar que desitjaria tenir aquí al davant la llei per llegir-li el què diu, que no diu res, que s'ha de fer un programa

de participació ciutadana, però no diu amb quin contingut. Reitera que no fa un guió i diu en aquesta fase això i en aquella l'altra. Res de res, que ho oblidí i que no digui o no aixequi la llei, que la porti i en parlen. I, en qualsevol cas, ella la va votar i li ha dit que la va tenir a disposició prèviament al programa de participació ciutadana, no va fer-hi cap mena d'esmena, cap mena d'aportació, es va aprovar el 26 de novembre. I el mateix programa de participació ciutadana consensuat i parlat amb tots ells establia que per un tema de calendari, per no iniciar els tallers de participació al mig o després del període de les festes de Nadal i del període d'informació pública, establia literalment, cita textualment de memòria, però textualment que les sessions participatives amb aquell contingut, eren tres sessions monotemàtiques, s'hauran de desenvolupar al llarg del mes de desembre. La regidora Sra. Marzo ho va votar, al llarg del mes de desembre. Doncs, quines dates volia? Per tant, que després ella sigui la primera a voler atiar el foc amb la primera Comissió. És a dir, a la primera Comissió, bé comencem!, es vol fer una cosa de consens, a la informativa, en la mesura del possible neutre sense mals rotllos ja d'entrada, i la regidora Sra. Marzo el primer que qüestiona és si aquesta sessió obeïa o no obeïa a l'esperit del redactat estricte del programa de participació, si hi era estava precipitat. Ella ho va votar i no s'hi val a l'entorn o en l'àmbit intern dir unes coses i de portes enfora unes altres. És com això que acaba de dir, no s'ha aprofitat per comentar-los que avui s'aprovava. Va ser convocada a la Comissió, que ella no hi era però hi havia gent del seu grup municipal, i el Sr. alcalde ho va dir, que en les properes setmanes o en el proper Ple municipal, és a dir, a la propera convocatòria de Ple municipal això aniria a l'ordre del dia. I hi havia 30 persones o les que sigui, en representació d'entitats. Per tant, que ells no se n'amaguen. Segurament, i no es voldria equivocar, que l'ordre del dia està penjat de la pàgina web, i, per tant, el que li diu, que no se n'amaguen, de res. Ni de l'al·legació el 2004 al PEDUS ni del procés que estan seguint. El que passa és que quan les veus que es queixen i que signen els comentaris són pejoratives o fan valoracions negatives, llavors són molt importants i s'han de tenir en compte. Han de veure quin percentatge sobre el total de les enquestes que es van passar van fer aquests comentaris en aquests termes. És a dir, el 15 o 20%. Doncs bé, hi ha una part important de la gent o que no va opinar o que no li devia semblar tan malament. La regidora Sra.

Marzo es queda amb el comentari, però li sembla que són molt francs, molt transparents i molt honestos quan malgrat que hi ha uns comentaris amb els quals, evidentment, no hi poden coincidir, es transcriuen literalment a les actes, es penegen de la pàgina web. Que miri què fan a altres ajuntaments i quan les coses no es poden apamar i no es poden quantificar proporcionalment ni percentualment respecte de res, si això apareix o no apareix. I ells s'agafen a això, doncs li sembla magnífic. Igual que en el seu dia es va agafar una participació ciutadana veritablement desencisadora, que es va fer en el marc del procés de participació del Pla local d'habitatge, i trencarà una llança en aquest sentit, perquè va ser el primer Pla local d'habitatge de tot Catalunya que feia participació ciutadana. Això també li sembla, a la regidora Sra. Marzo, un dèficit democràtic, no? Després va venir la gent que va venir, i, més enllà d'uns quants regidors, hi havia quatre veïns anònims i una militant del partit de Gent d'Alella. Doncs bé, la regidora Sra. Marzo oblidant, com sempre, la seva condició d'electa, va condicionar el debat i va apuntar que volia fer l'ARE. Això era el mes de febrer de 2008, i des del mes de juny va anar darrera de tots els grups municipals que volia presentar la moció i tothom li deia amb quins visos d'èxit si ningú ho veu. Doncs el novembre la va presentar, i amb quin preàmbul? Amb quina justificació? Que la participació ciutadana ha votat o ha prioritzat tal. Quatre veïns i ella va dir que volia l'ARE. Els veïns la van votar, certament, però la representació és la que és. I, per tant, són deficitaris per unes coses, però, en canvi, a ella, quan li interessa s'hi arrapa. S'hi arrapa i s'hi agafa bé. I per acabar amb el tema de la participació i la tramitació i el molt que amaguen i el que no diuen, l'ARE, i llegeix directament i textualment diu que per fer un ARE, legitima l'inici de l'execució urbanística de l'actuació sense necessitat d'adaptació prèvia del planejament urbanístic general municipal i es pot dur per la via ràpida. És a dir, que sense necessitat d'adequar el planejament es pot fer un ARE i a banda es pot saltar tots els tràmits d'informació i això se'ls pot saltar. O sigui, això és el que volia portar? D'acord a Teià, potser li queia a Teià, però magnífic, *chapou*. Així fan urbanisme i fan partíceps a la gent, anant per la via ràpida i saltant-se el que en el marc d'un Pla general estan obligats a complir i a suportar, que són moltes càrregues. Que no és el mateix fer una modificació puntual que haver de portar tota la càrrega del planejament global del municipi a vint anys vista.

A continuació la Presidència sotmet a votació la moció. Hi vota a favor la regidora Sra. Marzo; s'abstenen de votar-la els regidors Sres. Tort-Martorell i Xatart, i Srs. Freixes i Reverter; i hi voten en contra el Sr. alcalde, els tinents d'alcalde Sra. Aloy i Srs. Asensio i Serés, i els regidors Sres. Giralt i Nonell, i Srs. Berzosa i Ponsa. En conseqüència no s'aprova la moció.

El Sr. alcalde manifesta que és un quart d'una, que els dóna les gràcies a tots pel debat, per les exposicions. Creu haver engegat el camí per la definició d'un poble que tindran i acabaran tenint d'aquí vint anys.

I no havent-hi més assumptes a tractar, la Presidència alça la sessió, essent les 00 hores 15 minuts del dia 4 de febrer de 2011, de la qual s'estén aquesta acta que, com a secretari, CERTIFICO.

